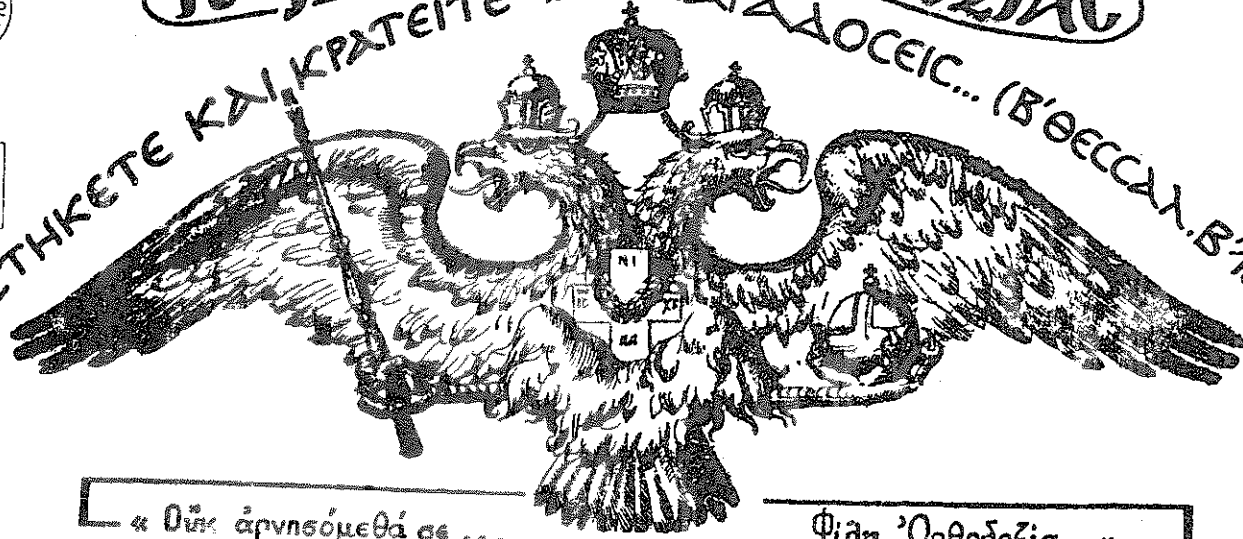

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

ΣΤΗΚΕΤΕ ΚΑΙ ΚΡΑΤΕΙΤΕ ΤΑΣ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ... (Β' ΘΕΣΣΑΛ. Β' 15)

« Οὐκ ἀρνισόμεθά σε ... Φίλη Ὁρθοδοξία...»

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΟΥΛΙΟΣ 1995 ΕΤΟΣ ΜΕ' - ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 871
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ 100 ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32 - ΑΘΗΝΑ ΤΗΛ.: 38.28.280

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟ ΔΙΔΑΓΜΑ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Υπό του Σεβ. Δωδ/σου κ. ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΥ

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ

«Πίστις ἐστὶ τὸ διὰ Χριστὸν ὑπὲρ τῆς Αὐτοῦ ἐντολῆς ἀποθανεῖν καὶ τὸν θάνατον τοῦτον ζωῆς πρόξενον εἶναι πιστεύειν».

(Κατ' αὐτὴν ψάλλεται ἡ ἀκολουθία τῶν Ἀγίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων τῶν εἰς τὰς ἑξ Οἰκουμενικὰς Συνόδους συνεληθόντων τῆς Α' ἐν Νικαίᾳ 318, τῶν εἰς τὴν Β' ἐν Κων/πόλει 150, τῶν εἰς τὴν Γ' ἐν Ἐφέσῳ 200, τῶν εἰς τὴν Δ' ἐν Χαλκηδόνι 630, τῶν εἰς τὴν Ε' ἐν Κων/πόλει τὸ δεύτερον 165, τῶν εἰς τὴν ΣΤ' ἐν Κων/πόλει τὸ τρίτον 170.

Τῆς παρούσης Κυριακῆς ὁ συναξαριστὴς ἀναφέρει τὴν Δ' μόνον Σύνοδον, ὁμοίως ἢ κατ' αὐτὴν ψαλλομένη ἀκολουθία διαλαμβάνει περὶ αὐτῆς μόνον τῆς Δ' καὶ τῆς ΣΤ' τῶν κατὰ τῶν Μονοφυσιστῶν καὶ Μονοθελητῶν συγκροτηθεισῶν, οὐχὶ δὲ καὶ περὶ τῶν λοιπῶν τεσσάρων).

«Ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου, οὐ δύναται πόλις κρυβῆναι ἐπάνω ὁρους κειμένη· οὐδὲ καίουσιν λύχνον καὶ τιθέασιν αὐτὸν ὑπὸ τὸν μόδιον, ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν, καὶ λάμπει πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ· οὕτω λαμψάτω τὸ φῶς ἡμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλά ἔργα καὶ δοξάσωσι τὸν πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Μὴ νομίσητε ὅτι ἦλθον καταλῦσαι τὸν νόμον ἢ τοὺς προφῆτας· οὐκ ἦλθον καταλῦσαι, ἀλλὰ πληρῶσαι· ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, ἰῶτα ἐν ἧ μία κεραία οὐ μὴ παρέλθῃ ἀπὸ τοῦ νόμου ἕως ἂν πάντα γένηται ὅς ἐάν οὖν λύσῃ μίαν τῶν ἐντολῶν τούτων τῶν ἐλαχίστων καὶ διδάξῃ οὕτω τοὺς ἀνθρώπους, ἐλάχιστος κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν· ὅς δ' ἂν ποιήσῃ καὶ διδάξῃ, οὗτος

μέγας κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν». (Ματθ. ε' 14-19).

Ἡ εὐαγγελικὴ περικοπὴ τῆς Κυριακῆς τῶν Ἀγ. Πατέρων (17ης Ἰουλίου) μᾶς δίδει τὴν εὐκαιρίαν νά ἐμβαθύνωμεν εἰς ὀρισμένα ἐπίκαιρα σημεῖα. Ὁ Χριστὸς ἀπευθύνεται εἰς τοὺς Μαθητὰς Του καὶ κατ' ἐπέκτασιν εἰς τοὺς διαδόχους αὐτῶν, τοὺς Ἀγ. Πατέρας καὶ λέγει: «Ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου».

Λαμπεροὶ ὡς τὸ φῶς πρέπει νά εἶναι οἱ γνήσιοι Μαθηταὶ τοῦ Χριστοῦ καὶ ἰδίως οἱ ποιμένες. Τοῦτο σημαίνει ὅτι πρέπει ἡ διαγωγὴ τῶν νά εἶναι καθ' ὅλα ἀμεμπτος καὶ καθαρὰ, ὅπως τὸ φῶς δέν ἐπιδέχεται ρυπον. Διότι: «οὐ δύναται πόλις κρυβῆναι ἐπάνω ὁρους κειμένη».

Ὅλων ἡ προσοχὴ εἶναι ἐστραμμένη εἰς τοὺς ποιμένας. Δέν δύνανται νά κρυβοῦν, ὅπως δέν δύναται νά διαφύγῃ τῆς προσοχῆς τῶν ἀνθρώπων ἡ πόλις ἡ ὁποία εἶναι ἐπάνω εἰς τὸ βουνόν. Κάθε κίνησις - καὶ ἡ παραμικρά - τοῦ Ἐπισκόπου σχολιάζεται καὶ κρίνεται.

Ἄς μᾶς ἐπαρπαῖ ἔδῳ μία ἐπισήμανσις. Ὡς γνωστόν ἡ στολὴ τοῦ Ἐπισκόπου ἔχει «κουδουνάκια». Ὅταν ὁ Ἐπίσκοπος φοράει τὴν στολὴν του μὲ τὰ πολυάριθμα «κουδουνάκια» καὶ εἶναι μέσα εἰς τὸ ἱερόν, κάθε του κίνησις γίνεται ἀντιληπτὴ ὑπὸ τῶν εὐρισκομένων ἔξω τοῦ Ἀγ. Βήματος. Ἀκόμη καὶ ἂν δέν τὸν βλέπουν, ἀντιλαμβάνονται ὅτι λ.χ. τώρα ὁ δεσπότης ἐμετακινήθη, τώρα κάθεται κλπ. Δέν ἀρκεῖ ὅμως νά εἶναι παθητικῶς προσεκτικός, ἀλλὰ καὶ ἐνεργητικῶς ἀκριβῆς εἰς τὰς ὑποχρεώσεις του ἐναντι τοῦ ποιμνίου: «οὐδὲ καί οὐσι λύχνον καὶ τιθέασιν αὐτόν ὑπὸ τὸν μόδιον, ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν, καὶ λάμπει πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ».

Δηλαδή, ἔχει ὑποχρέωσιν νά ἐκτελῇ τὸ καθήκον του, καὶ ἐφ' ὅσον εἶναι φῶς, νά φωτίζῃ τοὺς πιστοὺς καὶ νά μὴ ἀμελῇ νά τοὺς καθοδηγῇ, ὡς καλὸς ποιμὴν, εἰς νομάς σωτηρίους. Τοῦτο τὸ καθήκον ἐνθυμούμενοι, οἱ ἐορταζόμενοι Ἀγ. Πατέρες, συνεκρότησαν συνόδους καὶ διεφώτισαν τοὺς πιστοὺς πῶς νά περιπατήσουν ἀσφαλῶς εἰς τὴν ὁδὸν τῆς σωτηρίας καὶ νά μὴ ἐμπέσουν εἰς χεῖρας ληστῶν (αἵρεσις), ἢ εἰς κίνδυνον θηρίων (ἁμαρτία).

«Οὕτω λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα καὶ δοξάσωσι τὸν Πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς».

Καὶ ὀφείλουν νά καθοδηγοῦν τὸ ποῖμνιον, ὄχι μόνον διὰ ψιλῶν λόγων, ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς ἐναρέτου αὐτῶν διαγωγῆς.

«Μὴ νομίσητε ὅτι ἦλθον καταλῦσαι τὸν νόμον ἢ τοὺς προφῆτας· οὐκ ἦλθον καταλῦσαι ἀλλὰ πληρῶσαι. Ἀμὴν γάρ λέγω ὑμῖν, ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, ἰῶτα ἐν ἡ μία κεραία οὐ μὴ παρέλθῃ ἀπὸ τοῦ νόμου ἕως ἂν πάντα γένηται».

Ὁ Χριστὸς ἐτελειοποίησεν τὸν μωσαϊκὸν νόμον διὰ τῆς ἀγάπης. Ἀλλοῦ διευκρινίζει ὅτι εἰς τὴν

πρὸς τὸν Θεόν ὁλόψυχον ἀγάπην, καὶ εἰς τὴν ἀγάπην τοῦ πλησίον ὡς τοῦ ἑαυτοῦ μας «ὁλος ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται κρέμνται».

Ἄς τὸ προσέξουν αὐτὸ οἱ ψευδοαγαπολόγοι οἰκουμενισταί, οἱ ὁποῖοι «οὔτε τὸ ἓνα τηροῦν, οὔτε τὸ ἄλλο», καὶ ὅμως αὐτοπροβάλλονται ὡς «Θεολόγοι τῆς ἀγάπης».

«Οὔτε τὸ ἓνα τηροῦν», διότι ἀντὶ τοῦ μόνου ἀληθινοῦ Θεοῦ ἠγάπησαν τὴν πανσπερμίαν τῶν αἰρέσεων, ἥτοι τὰ πλήθη τῶν δαιμόνων, («οἱ θεοὶ γὰρ τῶν Ἑθνῶν δαιμόνια»).

«Οὔτε τὸ ἄλλο» ἐφαρμόζουν διότι μισοῦν τοὺς αἰρετικούς. Naί τοὺς μισοῦν. Ὡφείλαν νά ἀγαποῦν τοὺς αἰρετικούς καὶ νά βδελύττονται τὴν αἵρεσιν αὐτῶν, καὶ αὐτοὶ κάνουν ἀκριβῶς τὸ ἀντίθετον. Καὶ πῶς μισοῦν τοὺς αἰρετικούς; Μὲ τὸ νά τοὺς καθησυχάζουν ὅτι σώζονται διὰ τῆς αἱρέσεώς των. Τοὺς βλέπουν νά ὀδεύουν πρὸς τὸν κρημνὸν καὶ δέν κάνουν τίποτε διὰ νά τοὺς ἐμποδίσουν μὴν τυχόν τοὺς... στεναχωρήσουν! Καὶ ἀντὶ νά σώσουν αὐτοὺς, τοὺς συνοδεύουν εἰς τὴν καταστροφὴν χάριν «συντροφιάς»!! Τί ὠραία ἀγάπη! Τοσοῦτον τοὺς ἔχει διαστρέψει τὴν λογικὴν ὁ δαίμων.

«Ὅς ἐάν οὖν λύσῃ μίαν τῶν ἐντολῶν τούτων τῶν ἐλαχίστων καὶ διδάξῃ οὕτω τοὺς ἀνθρώπους, ἐλάχιστος κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν».

Τὸ «ἐλάχιστος κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ», λέγουν οἱ Πατέρες ὅτι σημαίνει ὅτι δέν θά εἰσέλθουν οὐδόλως εἰς αὐτήν. Καὶ τοῦτο, ἐάν κάποιος ἀφαιρέσῃ κάποιαν μικράν ἐντολήν ἐκ τοῦ θείου νόμου. Τί νά εἴπουν οἱ σημερινοὶ «μοντέρνοι θεο-

λόγοι», οί όποιοί διαστρέφουν καί τήν μεγαλυτέραν έντολήν: τήν έντολήν τής πρός τόν Θεόν αγάπης; αύτοί διδάσκουν τήν αγάπην του διαβόλου μέσω τής αγάπης τών αίρέσεων.

Διότι όλοι πρέπει νά τό κατανοήσουν: αίρεσις = ψευδος καί όστις αγαπά τό ψευδος αγαπά καί τόν πατέρα αύτου διάβολον.

Άφοϋ ταύτην τήν κυριωτέραν έντολήν ήθέτησαν τί άλλο άφηκαν «όρθιο»; Τάς νηστείας; Τήν ήθικήν ζωήν; Τήν άφιλοχρηματίαν; Τί; Άφοϋ κατεπνίγησαν είς τά ύδατα τής αίρέσεως, τί κίνησιν πνευματικής ζωής ήμπορουν νά έχουν; Έλάχιστοι Ιθύνοντες του νέου ήμερολογίου δεικνύουν κάποιας ύγειείς άντιδράσεις. Άλλά καί αύτοί, έφ' όσον θά παραμείνουν συμπορευόμενοι μέ τούς πολλούς παραστρατήσαντας, θά συναπωλεσθοϋν.

«Ός δ' άν ποιήση καί διδάξη οϋτος μέγας κληθή-

σεται έν τή βασιλεία τών οϋρανών».

Μεγάλη ή εύθύνη τών γνησίων ποιμένων τής Έκκλησίας. Δέν άρκει μόνον νά διδάσκουν όρθώς. Πρέπει νά βιώνουν τήν έν Χριστῷ ζωήν. Μεγάλη καί ή εύθύνη ήμών τών ποιμένων τών Γ.Ο.Χ. Μας έλαχε ή διακονία του λαου του Θεου είς τούς έσχάτους καιρούς, όπου ή αγάπη τών πολλών πρός τόν Θεόν έψύγη. Άς προσέξωμεν νά φανώμεν άντάξιοι τών περιστάσεων καί άς φροντίζομεν νά διδάσκωμεν άκεραίαν καί άνόθευτον τήν Όρθόδοξον διδασκαλίαν, μή άμελοϋντες όμως τήν όσο τό δυνατόν τελειοτέραν εύαγγελικήν διαβίωσιν. Διότι «τά μάτια» του άπλου λαου είναι έστραμμένα επάνω μας.

«Έπίσκοπος κατά τόν Άγιον Άθανάσιον, έστίν αληθινός οίκος Χριστου λογικός, δι' έργων αγαθών καί δογμάτων συνιστάμενος».

ΤΟ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΜΗΝΥΜΑ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Υπό του Ίερομ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ ΚΑΡΑΪΣΚΟΥ

ΣΧΙΣΜΑΤΑ ΣΤΗΝ ΖΩΣΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

1. Σχίσματα είς τήν άρχέγονον Έκκλησίαν μας.

Στό Άποστολικόν Άνάγνωσμα τής Η' Κυριακής, ό Άπόστολος Παϋλος άναφέρει τήν διχοστασία καί τά σχίσματα πού είχαν δημιουργηθεί στην Έκκλησία τής Κορίνθου καί παρακαλεί τά εκεί πνευματικά μας άδέλφια νά οδηγηθοϋν είς όμόνοιαν καί ένότητα. Καί νά σκεφθῇ κανείς, ότι αίτία τής άναφύεσης διαιρέσεως δέν υπήρξαν δογματικές διαφορές ή ήθικά σκάνδαλα, αλλά οί ιδιαίτερες προσωπικές προτιμήσεις σέ τοϋτον ή τόν άλλο διακεκριμένο Άπόστολο. Οί άδελφοί τής Κορίνθου έφθασαν στό σημείο νά διαιρεθοϋν καί νά δημιουργήσουν μερίδες καί κόμματα. Ό ένας έλεγε: «Εγώ είμαι του Παϋλου». Ό άλλος έλεγε: «Εγώ είμαι του Άπολλώ». Καί ό τρίτος συνεπλήρωνε: «Εγώ είμαι του Κηφά». Άλλά ό Χριστός δέν ίδρυσε τήν Έκκλησίαν Του διά νά τήν μοιράση σέ κόμματα καί κομματάρχας!

Άκολουθεί προτροπή πρός τούς Κορινθίους διά τήν έν Χριστῷ ένότητα, διότι ή ένότης άποτελεί χαρακτηριστικό γνώρισμα τής Έκκλησίας του Χριστου.

2. Έκουσία ταπεινώσις του Παϋλου.

Ό Άπόστολος Παϋλος προτάσσει τό όνομά του στά όνόματα τών επί μέρους ήγετών (όπως καί τών

προσφιλών του Πέτρου καί Άπολλώ), πρός άποφυγή παρεξηγήσεων, διά νά μή άναφέρῃ ύπαρκτά όνόματα διακεκριμένων άδελφών ή άλλων άμφιβόλων χριστιανικών πεποιθήσεων άτομων, πού επέτρεπαν άσυλλόγιστα τό κομμάτισμα του σώματος τής Έκκλησίας. Η άναφορά αύτή στό δικό του όνομα, είχε σάν σκοπό ότι δέν επιτρέπεται νά γίνονται σχίσματα στην Έκκλησία, ούτε μέ τά Άποστολικά όνόματα.

3. Τά τρία μεγάλα έρωτήματα του Παϋλου.

Γιά νά συγκρατήσει ό Παϋλος τούς Χριστιανούς σέ ένότητα στό Πρόσωπο του Ίδρυτου τής Έκκλησίας Χριστου, άναγκάζεται νά άπευθύνει δριμύτερος στ' άδέλφια μας τής Κορίνθου τρία μεγάλα έρωτήματα:

- Ό Χριστός άνήκει σέ όρισμένη μερίδα;
- Μήπως ό Παϋλος σταυρώθηκε γιά σάς;
- Η μήπως στό όνομα του Παϋλου βαπτισθήκατε;

Υπενθυμίζει μέ τά λόγια του ό μέγας Άπόστολος ότι Άρχηγός όλων τών Χριστιανών είναι μόνον ό Χριστός, στοϋ Όποίου τό όνομα βαπτισθήκαμε καί γίναμε Χριστιανοί. Ό Χριστός πού έσταυρώθη διά τήν σωτηρία μας καί μέ τόν Σταυρικό Του θάνατο μās ήνέωξε τόν Παράδεισο. Μήν προσκολλησθε λοιπόν σέ πρόσωπα, μήν κομματιάζεσθε καί γίνεσθε προσωπολήπτες.

4. Στήν έποχή μας.

Τά λόγια αύτά του μεγάλου Παϋλου, βρίσκουν

μεγάλη απήχηση στη σημερινή εποχή. Τά χρησιμοποιούν οι σύγχρονοι Χριστιανοί διά νά στηλιτεύσουν σχίσματα, κακίες καί φιλονικίες μεταξύ μας. Ἀλλά τά χρησιμοποιούν καί πολλά ἄλλα ἄτομα διά νά προσδώσουν μομφή εἰς ἡμᾶς ὅτι εἴμεθα... χωρισμένοι ἀπό τούς αἱρετικούς, τούς σχισματικούς, τούς «αὐτοκεφάλους», τούς πρεσβυτεριανούς καί ἀπό τά «λαϊκά Πατριαρχεῖα».

5. Τί ἐπιδιώκει ὁ Παῦλος.

Στήν ἀνωτέρω ἀποστολική περικοπή, ὁ Παῦλος στοχεύει στό νά στηλιτεύσει τά αἷτια πού προξενοῦν ἔριδες καί σχίσματα μέσα στό σῶμα τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, μεταξύ ὁμοδόξων καί ὁμοπίστων ἀδελφῶν. Εἶναι **ἀσυγχώρητη** ἁμαρτία τό σχίσμα πού οὔτε **τό αἶμα τοῦ μαρτυρίου** τήν ἐξαλείφει.

6. Αἷτια τῶν σχισμάτων.

Α) Κυριότερο αἷτιο εἶναι ὁ ἐωσφορικός ἀνθρώπινος ἐγωϊσμός πού μέ τήν ἀνάπτυξή του ἀπομακρύνει κάθε ὑψηλό καί ὀσιο. Ἐκεῖνος πού κατατρύχεται ἀπό σκέψεις καί ἐπιθυμίες ἀκράτητης προσωπικῆς προβολῆς καί ἐγωϊσμοῦ, ἀποκλείει ἐκ προοιμίου τόν πνευματικόν ἀνθρώπο καί εἶναι ἐπιρρεπής σέ διχοστασίες στό σῶμα τῆς Ἐκκλησίας. Ὁ Παῦλος ἐπισημαίνει: «Ὅπου γάρ ἐν ὑμῖν ζῆλος καί ἔρις καί διχοστασίαι, οὐχί σαρκικοί ἐστέ καί κατ' ἀνθρώπον περιπατεῖτε;». (Α' Κορ. 3,4). Σ' αὐτή τήν βάση ἐντάσσονται καί οἱ διαιρέσεις πού ἐδημιούργησαν ὀρισμένοι πρεσβύτεροι καί ἰδίως ἐπίσκοποι, στερούμενοι πνεύματος ἀγάπης καί ἐνότητος, κινούμενοι ἀπό προσωπικές ἀντιθέσεις μεταξύ τους, προφασιζόμενοι ὅτι ἐνεργοῦν ἀπό πνεῦμα... ἀκριβείας καί δικαιοσύνης!

Τοιοιτοτρόπως ἐξεφύτρωσαν «ἐκκλησίες» διαμαρτυρομένων (ἐπί τό ἀρχαιότερον ἐνισταμένων) ἢ τάχα ἀκαινοτομήτων, «προοδευμένων», «ἐκσυγχρονισμένων», «καθαρῶν» καί ἄλλων.

Β) Δεύτερη σοβαρή αἷτια εἶναι ἡ **ἀνάμιξη τῆς ἀνθρωπίνης γνώσεως καί σοφίας σέ θέματα πίστεως**. Ὅταν δηλαδή προσπαθοῦμε νά κατανοήσουμε τήν χριστιανική ἀλήθεια μέ μόνη τήν ἀνθρώπινη λογική, διότι: «Θεός, ὅπου βούλεται, νικᾶται φύσεως τάξις».

Ἐκεῖνος πού πιστεύει ἀκράδαντα στόν Σωτήρα Χριστό, ἀποδέχεται τήν ἀλήθεια ὅπως ἀκριβῶς τήν ἀπεκάλυψε στόν κόσμο ὁ Κύριος, ἐγκολπώνεται τό κοσμοσωτήριο μήνυμά Του ὅπως ἀλαθῆτως τό ἐρμηνεύουν αἱ Οἰκουμενικά Σύνοδοι. Κάθε ἀπομάκρυνση ἀπό τά ἀνωτέρω, μᾶς ὁδηγεῖ σέ διαιρέσεις καί σχίσματα, ἀφοῦ ὁ καθένας ἐρμηνεύει μέ τή δική του πεπερασμένη διάνοια τήν ἀποκεκαλυμμένη ἀλήθεια. Στή βάση λοιπόν τῆς λανθασμένης αὐτῆς ἐρμηνείας, στηρίζονται οἱ ἀναρίθμητες «ἐκκλησίες» τῶν προτεσταντῶν, ὅπου ὁ καθένας αὐτοχρίεται «αὐθεντικός» ἐρμηνευτής τῆς Ἁγίας Γραφῆς καί ἰδρύει δική του «ἐκκλησία».

Τοιοιτοτρόπως παρατηροῦμε τό θλιβερό φαι-

νόμενο νά διασπῶνται ἀνθρώποι πού πιστεύουν στόν ἴδιο Σωτήρα, ἀφιστάμενοι ἀπό τήν ὀρθότητα καί τήν ἀλήθεια τῆς Ὀρθοδόξου πίστεως, ἡ ὁποία στηρίζεται στήν ἀδαμαντίνη βάση τῶν δογμάτων καί τῶν ἱερῶν κανόνων τῶν ἐπτὰ σεπτῶν καί ἁγίων Οἰκουμενικῶν Συνόδων, πού κατὰ τόν καθηγητή τῆς Δογματικῆς κ. Ἀνδρουτσον, ἀποτελοῦν τά οὐσιώδη γνωρίσματα τῆς ΕΝΟΤΗΤΟΣ τῶν Ἐκκλησιῶν. Γ) Σημαντική αἷτια διχοστασίας ἀνάμεσα στούς πιστούς εἶναι καί ἡ **προσωπολατρεία**, ὅταν καλλιεργεῖται ἠθελημένα ἢ ἀθέλητα. Πολλές φορές οἱ Χριστιανοί θαυμάζουν κάποιον ἐργάτη τοῦ Εὐαγγελίου, εἴτε Ἐπίσκοπο, εἴτε Ἱερέα, εἴτε Ἱεροκήρυκα ἢ Πνευματικό, προσκολλῶνται κοντά του, μιλοῦν συνεχῶς γι' αὐτόν, ἀποκλειστικά αὐτόν παραδέχονται καί κανένα ἄλλον, ὅλους τούς ἄλλους ἀγνοοῦν ἢ περιφρονοῦν. Ἔτσι, ἀρχίζει ἡ σχισματική διάκριση, «κλικοποιοῦνται» γύρω ἀπό τούς προεστούς αὐτούς καί δίνουν στήν ὁμάδα τους τό ὄνομα τοῦ εἰδώλου τῶν.

- Ἐγώ εἶμαι τοῦ τάδε Δεσπότη.

- Ἐγώ εἶμαι τοῦ δεῖνα Παπα.

- Αὐτός εἶναι Ἐκεῖνου ἢ τοῦ ἄλλου Μοναχοῦ ἢ Μοναχῆς, Λαϊκοῦ ἢ Λαϊκῆς.

Ἡ προσωπολατρεία εἶναι ξένη πρὸς τό πνεῦμα τῆς Ἐκκλησίας, πού μᾶς βλέπει ὅλους ὡς μέλη τοῦ ἐνός σώματός της.

Εἴμαστε αὐτεξούσιοι καί ἐλεύθεροι ἀσφαλῶς νά ἐπιλέξουμε τόν πνευματικό μας, νά ἀκροαστοῦμε τόν ἱεροκήρυκα πού μᾶς συναρπάζει, νά θαυμάσουμε τό ποιμαντικό ἔργο ἐνός Δεσπότη, νά βοηθήσουμε κι ἐμεῖς ὅσο μπορούμε, ἀλλά χωρίς νά τούς εἰδωλοποιήσουμε.

7. Ἀποτελέσματα τῶν σχισμάτων.

Τά σχίσματα ὁμοιάζουν μέ τά κατάμαυρα σύννεφα. Μᾶς κρύβουν ἀπό τήν ἐλευθερώουσα ἀλήθεια καί τό φῶς τῆς θείας χάριτος καί μᾶς παρέχουν εἰκόνας ψεύδους καί πλάνης. «Ἐγώ εἰμί ἡ ὁδός καί ἡ ἀλήθεια καί ἡ ζωή» (Ἰωάν. 14,6) λέγει ὁ Χριστός μας. Πῶς θά δοῦμε τόν Ὁδηγητή Κύριό μας μέσα στή βαριά συννεφιά τοῦ πνευματικοῦ θανάτου, πού εἶναι τό κατηραμένο σχίσμα;

Ἀλλαχοῦ πάλι, ὁ ἄψευστος Λυτρωτής μας λέγει: «Καί πολλοί ψευδοπροφῆται ἐγερθήσονται καί πλανήσουσι πολλούς» (Ματθ. 24, 11-12).

Ἔτερον ἀποτέλεσμα τοῦ φανατισμοῦ πού διέπει τούς σχισματικούς εἶναι νά δαπανοῦν ἀφειδῶς πολύ χρῆμα γιά τήν παράταξή τους καί τήν ἐπικράτηση τῆς φατρίας τους, ὥστε καί ἄλλους νά προσπαθοῦν νά ἐλκύσουν καί μωράνουν, ἐκβιάζοντες συνειδήσεις καί φθάνοντες μέχρι δολοφονιῶν καί λοιπῶν κακουργημάτων.

Ἀδελφοί μου Χριστιανοί. Μέ τά ἐπάρατα σχίσματα, τραυματίζεται ἡ πνευματική καί ἠθική ζωή τῶν πιστῶν, γιατί μᾶς ὁδηγοῦν στήν παρανομία, σβήνουν κάθε ἱκμάδα ἀγάπης, καλλιεργοῦν τό μίσος

καί διαλύουν τό ούσιαστικό συνθετικό στοιχείο τῆς ζώσης Ἐκκλησίας μας, πού εἶναι ἡ ΕΝΟΤΗΤΑ.

Τά σχίσματα προκαλοῦν διάσπαση μεταξύ τῶν κληρικῶν καί τῶν πιστῶν, ὑπερχειλίζουσα ἀσέβεια, κατάρρευση τῆς κανονικῆς τάξεως, σύγχυση καί χάος. Σκανδαλίζει τούς ἀνθρώπους μέ ἀγαθὴ προαίρεση πού θέλουν νά πλησιάσουν τίς μεγάλες ἀλήθειες τῆς πίστεώς μας καί τῇ λειτουργικῇ ζωῇ τῆς Ἐκκλησίας μας καί ἀναρωτῶνται περιδεῖς: «Σέ ποιόν θά πάω; Ποῦ θά ἀναπαύσω τὴν ταλαιπωρημένη ψυχὴ μου;».

Στὴν ἐποχὴ τοῦ ἀντιχρίστου πού διανύουμε, οἱ δυνάμεις τοῦ σκότους καί τῆς ἀμαρτίας, συσπειρωμένες πολεμοῦν τὴν εὐαγγελικὴ ἀλήθεια καί τὴν

ἁγίαν Ὁρθοδοξίαν μας. Ἀποτελεῖ ἐγκατάλειψη Θεοῦ καί πίστεως, ἡ προσχώρηση σέ σχισματικές διαδικασίες καί πλάνες, πού ὑποκρύπτουν προσωπικές προβολές καί ἰδιοτελείες, ἐνῶ οἱ ἴδιοι προφασίζονται ἄλλες αἰτίες.

Ἀγαπητοὶ Ἀδελφοί. Εὐχόμεθα νά φωτίσῃ ὁ Κύριος, μέ τό Πανάγιόν Του Πνεῦμα τοὺς Ταγούς μας, νά μᾶς δώσῃ ταπείνωση καί ἐγκαρτέρηση, νά πλημμυρίσῃ τίς ψυχές μας ἀπὸ τὴν ἀγάπην Του, ἀγάπην πρὸς τὸν Κύριο καί τὴν Ἐκκλησίαν Του ὑπὲρ τῆς Ὁποίας ὁ Χριστὸς ἐπαθε, νά μᾶς ἐνώσῃ ὅλους τοὺς πιστοὺς στὰ πλαίσια τῆς Ὁρθοδοξίας, διὰ νά ἐπανέλθῃ καί πάλιν ἡ ΕΙΡΗΝΗ καί ἡ ΕΝΟΤΗΤΑ στὴν Ἐκκλησίαν, πρὸς δόξαν τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ καί πρὸς ψυχικὴν ἡμῶν σωτηρίαν. Ἀμήν!

ΑΝΤΙΑΙΡΕΤΙΚΑ

ΟΙ ΡΩΜΑΙΟΚΑΘΟΛΙΚΟΙ

Ἡ συμπτωσὴ πού ἐγίνε πρόσφατα καί πάλι στὸ Βατικανὸ μεταξύ τοῦ Πατριάρχου Βαρθολομαίου καί τοῦ Πάπα τῆς Ρώμης, δικαίως ἐπέφερε ἀγανάκτηση στὸν Ὁρθόδοξο λαό. Γιά ἄλλη μία φορά αἰσθάνθη προδομένος, ἐνθυμούμενος τόσο τὰ θρησκευτικὰ ὅσο καί τὰ ἐθνικὰ δεινὰ πού αἰῶνας τώρα ἔχουν προκαλέσει οἱ Φράγκοι.

Σέ αὐτὴ τὴ στήλη θά προσπαθήσουμε μέ αὐτοτελὴ ἄρθρα μας νά διαφωτίσουμε τοὺς Ὁρθόδοξους γιά τίς παρεκκλήσεις καί πλάνες τῶν Ρωμαιοκαθολικῶν, ὥστε νά ἀποδειχθῇ ὅτι δέν εἴμεθα ἐμεῖς οἱ Παλαιοημερολογίτες αὐτοὶ πού φανατίζουμε τοὺς πιστοὺς εἰς βάρος τῆς «ἀγάπης» πού ἐπικαλοῦνται οἱ «εὐαίσθητοι» Νεσημερολογίτες Οἰκουμενισταί, ἀλλὰ αὐτοὶ καταστοῦν τοὺς ἑαυτοὺς τους ἄρματοφορεῖς πού σύρουν τὴν Ὁρθοδοξίαν εἰς τὰ πόδια τοῦ Πάπα, προδίδοντας τὰ ὅσα μέ ἀγῶνες αἰώνιους, διατήρησαν οἱ Ἅγιοι προκάτοχοί των.

Τό σχίσμα Ἀνατολῆς καί Δύσεως τοῦ 1054 μ.Χ. δέν ἐπῆλθε ἀπρόοπτα καί αἰφνιδίως. Αὐτό ἦτο ἀποτέλεσμα χρόνιων ἀντιθέσεων, παρεκκλήσεων καί πονηρῶν ἐπιδιώξεων τῶν Ρωμαιοκαθολικῶν.

Τὸ ΠΑΠΙΚΟ ΠΡΩΤΕΙΟ εἶναι μία ἐκκλησιολογικὴ πλάνη τὴν ὁποία σταδιακὰ προσπάθησαν νά ἐπιβάλλουν οἱ Ρωμαιοκαθολικοί. Ἡ μεταφορά τῆς πρωτεΐας τῆς Αὐτοκρατορίας ὑπὸ τοῦ Μ. Κων/νου ἀπὸ τὴν Ρώμην στὴν Νέα Ρώμη τὸ Βυζάντιο, ἐνεφύτευσε στοὺς Παπικοὺς ἰδέας πολιτικοπνευματικῆς ἐξουσίας. Ἡ Ἀνατολὴ εἶχε καθορίσει τόσο τίς πολιτικές ὅσο καί τίς πνευματικές τῆς συντεταγμένες. Κεφαλὴ τῆς πολιτικῆς ἐξουσίας ὁ Αὐτοκρά-

τωρ, τῆς ἐκκλησιαστικῆς ὁ Πατριάρχης. Αὐτό ὅμως δέν ἐπικράτησε καί στὴ Δύση εἰς τὴν ὁποία λόγῳ τῆς μεταφορᾶς ὅπως προαναφέραμε τῆς πρωτεΐας εἰς τὸ Βυζάντιο, ἀτόνισε ἡ πολιτικὴ ἐξουσία ἐνῶ ἐκμεταλευόμενη ἡ Ἐκκλησία τῆς Ρώμης τὸ γεγονὸς αὐτό, διέγειρε ἀξιώσεις ἐπιβολῆς τῆς τόσο πολιτικές ὅσο καί ἐκκλησιαστικές.

Οἱ πολιτικές ἐπιδιώξεις τῆς ὁμοῦ οἱ ὁποῖες κατέληξαν στὴν ἱδρυση τοῦ Παπικοῦ κράτους δέν θά μᾶς ἀπασχολήσουν ἐδῶ. Ἡ ἀξίωση ὅμως τοῦ Παπικοῦ πρωτείου ἐναντὶ τῶν ἄλλων Ἐκκλησιῶν, τὸ ὁποῖο τυγχάνει καί ἐν ἐκ τῶν κυρίων αἰτίων τοῦ σχίσματος, ἀπασχόλησε καί ἀπασχολεῖ τὴν Ἐκκλησίαν ἢ διατήρησις δὲ αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ Πάπα θά ἔπρεπε νά ἀκυρώσῃ κάθε διάλογο μεταξύ Ὁρθόδοξων καί Ρωμαιοκαθολικῶν.

Ὁ γ' κανόνας τῆς Β' Οἰκουμενικῆς Συνόδου σαφῶς ὀρίζει τὴν θέσιν τοῦ Πάπα «Τὸν μὲν τῆς Κωνσταντινουπόλεως Ἐπίσκοπον ἔχειν τὰ πρεσβεῖα τῆς τιμῆς μετὰ τὸν τῆς Ρώμης Ἐπίσκοπον...».

Οἱ Ρωμαιοκαθολικοὶ παρερμηνεύοντας τὸν κανόνα αὐτόν ὡς ἐπίσης τὸν δὸν τῆς Α' καί 28 τῆς Δ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου λέγουν ὅτι ἔχουν τὸ πρωτεῖο ἐναντὶ τῶν ἄλλων Ἐκκλησιῶν. Οἱ κανόνες ὅμως αὐτοὶ ἀναφέρουν πρεσβεῖα τιμῆς καί ὄχι πρωτεῖο. Ἄλλο νά προηγήται ὁ Πάπας τιμητικῶς λόγω τοῦ ὅτι ἐπέχει τὸν θρόνον τῆς πρεσβυτέρας Ρώμης, καί ἄλλο νά ἀπαιτῇ τὴν πρώτη θέσιν ἐπὶ τῶν ἄλλων Πατριαρχείων, θεωρώντας αὐτὰ ὑποτελῆ εἰς αὐτόν.

Τὴν πλάνην αὐτὴ στηρίζουν ἰδιαίτερος οἱ Ρωμαιοκαθολικοὶ στὴ θεωρίαν τῆς «μυστικῆς ταύτισης» μεταξύ τοῦ Ἀπ. Πέτρου καί τοῦ ἐκάστοτε Πάπα.

Σύμφωνα μέ τήν θεωρία αὐτή ἡ ἐξουσία τοῦ ἰδρυτοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ρώμης, Ἀποστόλου Πέτρου, ταυτίζεται μέ τόν Πάπα. Ἔτσι διά μέσω τοῦ Πάπα ἐνεργεῖ στήν Ἐκκλησία ὁ ἴδιος ὁ Ἀπόστολος Πέτρος. Ἡ θεωρία αὐτή εἶναι μωρία ἀλλά καί βλάσφημος καί δέν μποροῦν οὔτε οἱ ἴδιοι οἱ Ρωμαιοκαθολικοί νά ἐξηγήσουν τά ἐκτρώπα διαφόρων Παπῶν.

Καί μόνο ἡ σκέψη ὅτι μέσω τοῦ π.χ. Πάπα Βοργία ἐνεργοῦσε ὁ Ἀπ. Πέτρος μᾶς κάνει νά ἐντρεπόμεθα τόν πρωτοκορυφαῖο!

Το Παπικό πρωτεῖο μέ τίς θεωρίες περί αὐτοῦ, διεκηρύχθη ἀπ' τίς ἀρχές τοῦ 5ου αἰῶνα καί κορυφώθηκε στό τέλος σχεδόν τοῦ 9ου μέ τίς πανουργίες τοῦ φίλαρχου Πάπα Ρώμης Νικολάου Α', εἰς τό θέμα τῆς ἐκλογῆς τοῦ Ἱεροῦ Φωτίου στόν θρόνο τῆς Κων/λεως.

Τέλος πρέπει νά σημειώσουμε ὅτι ἐνῶ ἡ Ἐκκλησία τοποθετεῖται σαφῶς ὑπέρ τῆς Πενταρχίας θεωρώντας τόν τῆς Ρώμης Ἐπίσκοπο πρῶτον μεταξύ ἴσων (πρεσβεῖα τιμῆς) ἡ Ρωμαιοκαθολική θεωρία ἐμένει εἰς τό πρωτεῖο τοῦ Πάπα ἐναντί ὅλων τῶν ἄλλων Πατριαρχείων τά ὁποῖα δέν δύνανται ἀνευ τῆς γνώμης τοῦ Πάπα νά πράξουν τίποτα.

Ἄς ἀναλογισθοῦμε λοιπόν τώρα καί ἄς ἀναρωτηθοῦμε ἐφόσον διατηροῦν οἱ Ρωμαιοκαθολικοί αὐτές τίς δοξασίες σάν τί πῆγε ὁ Βαρθολομαῖος στό Βατικανό. Σαφῶς ὡς ὑποτελής τοῦ Πάπα ὁδηγώντας γενικά τήν Ὁρθόδοξο Ἐκκλησία ὡς προκαθήμενός της στά πόδια τοῦ Πάπα.

Δόξα τῷ Θεῷ πού δέν συγκαθήμεθα στό ἄρμα πού ἔλκει ὁ Βαρθολομαῖος.

Η ΔΙΑΣΑΛΕΥΣΙΣ ΤΟΥ ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ

Ὑπό τοῦ Ἀρχιμ. π. Χρυσοστόμου Βάρκα

Τόν προηγούμενον μῆνα καί συγκεκριμένα στίς 4 Ἰουνίου ἐ.ε., ἐορτάσθηκε ἡ ἡμέρα τοῦ περιβάλλοντος. Παγκόσμιος ἐορτασμός, δόθηκε μάλιστα καί ἰδιαίτερος παλμός, γιά τό εὐαίσθητο αὐτό θέμα πού ἀπασχολεῖ ὁλόκληρη τήν ἀνθρωπότητα.

Καί εἶναι γεγονός, ὅτι τό περιβάλλον γενικά γιά τόν ἀνθρώπο ἀποτελεῖ τήν πρωταρχική φροντίδα γιατί μέσα σ' αὐτό (δηλαδή στό περιβάλλον ζῇ καί κινεῖται καί ἀναπνέει, καί ἐνεργεῖ τό τέλειον ἐν τῆς δημιουργίας ὁ ἀνθρώπος).

Ὅμως τόν τελευταῖον καιρό καί ἰδιαίτερα τά τελευταῖα χρόνια, τό περιβάλλον, ὅλον καί ἀσφυκτιᾷ καί καταστρέφεται καθημερινά, χάνει ὁλόεν καί περισσότερο τίς ζωογόνες οὐσίες του, πού εἶναι ἀμεσα ἀπαραίτητες, γιά τήν ἐπιβίωση τοῦ ἀνθρώπου. Γι' αὐτό καί μέρα μέ τήν μέρα ἡ περιβαλλοντολογική προστασία συνεχῶς χάνεται.

Ποῖος φταίει ἀδελφοί μου γιά ὅλη αὐτήν τήν κατάσταση, γιά ὅλη αὐτή τήν καταστροφή. Ἀσφαλῶς ὁ ἴδιος ὁ ἀνθρώπος μέ τόν ἀλόγιστο ἐγωϊσμό του.

Ἔβαλε στήν μπάντα τόν σημαντικότερο παράγοντα πού εἶναι ὁ Θεός καί ἔβαλε ὑπεράνω αὐτοῦ τόν ἑαυτόν του.

Γιατί ὅπως ἔλεγε ὁ Ντοστογιέφσκυ ὅταν παραμε-

ρίσουμε ἀπό τήν ζωή μας τόν Θεόν τά πάντα ἐπιτρέπονται.

Ὁ ἀνθρώπος τό τέλειον αὐτό ὄν τῆς δημιουργίας τοῦ Θεοῦ, ἀφοῦ κατέστρεψε δυστυχῶς τόν ἑαυτόν του μέ τά πάθη του καί τίς ἀδυναμίες καταστρέφει καί τό ἐξωτερικό περιβάλλον, μέ τήν ἀνέμελη ζωή, μέ τόν ἄκρατο ἐγωϊσμό, μέ τίς ἀνελεύθερες ἰδέες, μέ τόν τεχνοκρατούμενο δῆθεν πολιτισμό, μέ τήν ἀπερίσκεπτη ἐν γένει ζωή Του καί ἰδοῦ τό ἀποτέλεσμα. Λιμοί καί λοιμοί, καί σεισμοί καί καταποντισμοί, καί θεομηνίες κατά τόπους, ἀλλά καί θάνατοι ἀπό διάφορα φοβερά νοσήματα, καί ιούς.

Ὅμως ἐπαναλαμβάνουμε καί πάλι. Ποῖος γιά ὅλα αὐτά φταίει; Καί πάλιν τό συμπέρασμα ὁ ἴδιος ὁ ἀνθρώπος. Ὅποιος βγάζει μέσα ἀπό τήν καρδιά του τόν δημιουργό τοῦ σύμπαντος ὄρατοῦ καί ἀοράτου τόν Θεόν, τότε τό ἀποτέλεσμα εἶναι τραγικόν. Καί ὁμως οὐδεμία μνεία γιά τήν ὑπαρξη τοῦ Θεοῦ καί γιά τήν προστασία Αὐτοῦ στήν παγκόσμια ἡμέρα τοῦ Περιβάλλοντος.

Ἐνῶ Ἐκεῖνος (δηλαδή ὁ Θεός) φροντίζει καί μεριμνᾷ γιά τά πάντα γιά νά ὑπάρχει ἡ ἰσορροπία, σέ ὅλα τά συστήματα ὁ ἀνθρώπος ἀπ' τήν ἄλλη προσπάθει μέ τά ὅσα ὡς ἄνω γράφτηκαν νά καταστρέψῃ.

Καί μετά κλαίμε καί θρηνοῦμε ἐπὶ τῶν ἐρειπίων μας. Ἴσως καί οἱ Σεισμοὶ στήν Πατρίδα μας νά μὴν εἶναι τυχαῖοι, γιατί κι ἐμεῖς ἐδῶ ἔχουμε δυστυχῶς ἀπὸ χρόνια τώρα παρεκκλίνει καί ἐκτροχιαστεῖ ἀπὸ τὴν χριστιανικὴ μας πίστη καί χριστιανικὴ πορεία, καί νά πού ὁ Θεὸς μᾶς παιδαγωγῇ γιὰ νά μᾶς συνεφέρει, ἀλλὰ δυστυχῶς οἱ Νεοέλληνες δὲν ἀντιλαμβάνονται πλέον τίποτα, παρά παραπαίουں συνεχῶς καί ἀδιαλείπτως, στὸ ἔλεος τῆς καταστροφῆς καί τοῦ ψυχικοῦ ὀλέθρου.

Ἐάν κανεῖς ἐξετάση ἀντικειμενικά ἀλλὰ καί μέ τό μάτι τῆς πίστεως τὰ ὅσα συμβαίνουν στήν Πατρίδα μας καί σ' ὅλο τόν κόσμο τότε θά μᾶς δικαιολογήσῃ πλήρως. «Οἱ μακρύνοντες ἑαυτούς

ἀπ' ἐμοῦ ἀπωλοῦνται» λέει ὁ Κύριός μας. Ἄς μὴ προσπαθοῦμε ὅλα νά τὰ ἐξηγήσουμε ὡς φυσικά ἐθελοτυφλοῦντες, καί ὀρθολογοῦντες.

Τό Περιβάλλον χάνετε καί θά μᾶς ἐκδικηθῇ, γιατί ἐμεῖς ἐπιλέγουμε ἔτσι νά ζοῦμε ὡς ἀλογίκευτα ὄντα. Ὁ Θεός δὲν φταίει. Ὁ Θεός ἀφήνῃ ἐλεύθερο καί αὐτεξούσιο τόν ἄνθρωπο νά κρίνῃ καί νά ἀποφασίσῃ γιὰ τὴν ζωὴ του.

Ὅμως τό ἀποτέλεσμα τῆς ἐπιλογῆς του ἀνήκει σ' αὐτόν καί μόνο σ' αὐτόν. Ἄς διάλεξουμε λοιπόν ἢ μαζί μέ τόν Θεόν καί τὴν προστασίαν Αὐτοῦ, ἢ μέ τόν κακὸ ἑαυτόν μας καί τόν θάνατον καί τὴν καταστροφήν.

ΑΝΤΙΔΩΡΟΝ

«Καί διανέμει εἰς τόν λαόν τό ἀντίδωρον, τό ὁποῖον λέγεται καί κατακλαστόν καὶ εὐλογία δι' ὃ προσφώνει διανέμων αὐτό εὐλογία Κυρίου καί ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς». (Ἱερὰ Ἀνθολογία Δαν. Γεωργοπούλου 31).

Τό ἀντίδωρον (ἀντίδωρο) λέγεται καί κατακλαστόν δηλαδή ἄρτος (προσφορά) εὐλογημένος καί κομμένος εἰς μικρά κομμάτια, ὁ ὁποῖος δίδεται ὑπὸ τοῦ Ἱερέως εἰς τοὺς μεταλαμβάνοντας χριστιανούς τὰ Ἀχραντα μυστήρια, τό Σῶμα καί τό Αἷμα τοῦ Κυρίου. Δίδεται καί εἰς τοὺς μὴ μεταλαμβάνοντας, ἀντί τῶν τιμίων δῶρων, εἰς εὐλογίαν καί ἁγιασμόν αὐτῶν. Ἡ καί ὡς ἀντιπροσφορά εἰς τοὺς χριστιανούς οἱ ὁποῖοι προσφέρουν τὰ εἶδη, προσφορά, θυμίαμα, οἶνον καί κερὶ διὰ τὴν τέλεσιν τῆς Θείας Λειτουργίας.

Ἡ συνήθεια αὕτη προῆλθεν ἢ ἀπὸ τὰς ἀρχαίας ἀγάπας (κοινὰς τραπέζας) ἢ ἀπὸ τό ἀρχαῖον ἔθιμον νά μοιράζεται ἓνα μέρος ἀπὸ τὰς προσφορὰς τῆς προθέσεως εἰς τοὺς χριστιανούς οἱ ὁποῖοι προσήλθον εἰς τὴν Θεῖαν Λατρείαν.

«Καλοῦσιν δὲ τόν ἄρτον ἐκεῖνον ἀντίδωρον, ὅτι δίδωσιν ὁ ἱερεὺς ἐκεῖνον τόν ἄρτον πᾶσι τοῖς μεταλαμβάνουσιν, ὡς δῶρον θεῖον τι». (Χριστόφορος Ἄγγελος).

Τό ἀντίδωρον λαμβάνεται ἀπὸ τὰ περισσεύματα τῶν προσφορῶν, ἓνα μέρος τῶν ὁποίων κατηνάλωθη διὰ τὴν ἀναίμακτον θυσίαν, τό δὲ ὑπόλοιπον εὐλογεῖται μέ εὐχὰς εἰς τὴν Ἁγίαν Τράπεζαν, μετὰ τὴν ἐκφώνησιν τοῦ Ἱερέως. «Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας ἀχράντου, ὑπερευλογημένης ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας», καί εἶναι ἔτοιμον πρὸς διανομήν, εἰς τό τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας.

Ὁ Συμεὼν Θεσσαλονίκης εἰς τό κεφάλαιον περὶ ναοῦ, καλεῖ τό ἀντίδωρον, «ἡγιασμένον ἄρτον τόν ἐν τῇ προθέσει προσευχηθέντα». Ὁ δὲ Νικόλαος

Καβάσιλας, εἰς τὴν ἐρμηνεῖαν τῆς Θείας Λειτουργίας λέγει διὰ τό ἀντίδωρο, «εἴτα δὲ τόν προσευχηθέντα ἄρτον, ἐξ οὗ τόν ἱερόν ὁ ἱερεὺς ἀπέτεμεν ἄρτον, εἰς πολλὰ διελὼν μεταδίδωσι τοῖς πιστοῖς, ὡς ἅγιον γενόμενον αὐτῷ τῷ ἀνατεθεῖναι καί ἱερωθεῖναι».

Ὁ ἱερεὺς εἰς τό τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας, προσφέρει τό ἀντίδωρον εἰς τοὺς χριστιανούς οἱ ὁποῖοι προσήλθον εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν, διὰ νά τοὺς ὑπενθυμίσῃ ὅτι ἔπρεπε νά κοινωνήσουν τοῦ Ἀχράντου Σώματος καί τοῦ Τιμίου Αἵματος, καί ἀφοῦ δὲν τό ἐπραξαν, πρέπει εἰς τό μέλλον νά φροντίσουν νά εἶναι ἔτοιμοι διὰ τὴν Θεῖαν Κοινωνίαν.

«Καί σὺν εὐλαβείᾳ πάσῃ δέχονται, καί καταφι-

**Ὑπὸ τοῦ κ. Χριστόδουλου Ι. Χριστοδουλάκη
Ἐπιτίμου Διευθυντῆ - Πρωτονοταρίου**

λοῦσι τὴν δεξιάν ὡς ἀν προσφάτως ἀψαμένων τοῦ παναγίου σώματος τοῦ Χριστοῦ Σωτῆρος καί τόν ἐκεῖθεν ἁγιασμόν καί δεξαμένων καί μεταδοῦναι τοῖς ψαύουσι πιστευομένην». (Ν. Καβάσιλας).

Κάθε χριστιανὸς πού ἐκκλησιάζεται, πρέπει νά παραμένει μέχρι τέλους τῆς Θείας καί Ἱερᾶς Λειτουργίας, διὰ νά λάβῃ τό ἀντίδωρον ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ Ἱερέως, διὰ νά ἔχῃ τὴν χάριν καί τὴν δωρεάν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, καθὼς καί τὴν βοήθειαν τῆς τελεσθείσης ἀναιμάκτου θυσίας, προσέχοντας νά μὴν ἐκπέσῃ τῆς χειρὸς του ψυχίον (ψυχούλο).

Ὁ δὲ Βαλσαμών λέγει «ἀλλὰ μὴν καί τοῦ παρόντος ἐπενεόθη, ὡς εἰκεν, ἢ τοῦ ἀντιδώρου διάδοσις, ὥστε πᾶσαν ἀνάγκην ἔχειν καὶ αὐτοὺς μὴ δυνάμενους μεταλαβεῖν τῶν ἁγίων καί ζωοποιῶν μυστηρίων, προσκαρτερεῖν, μέχρι τέλους τῆς ἱερᾶς τελεστίας, καί ἐκ χειρὸς ἱερατικῆς λαμβάνειν αὐτό εἰς ἁγιασμόν».

ΑΙΤΗΜΑ ΖΩΗΣ

Υπό του κ. Χρήστου Λάμπρου

Ἡλίας ὁ ἐνδοξος Προφήτης, ὅπως τὸν ἀναφέρει ὁ μέγας συναξαριστὴς τῆς Ἐκκλησίας μας, καὶ πράγματι ὁ μέγας αὐτὸς ἀνὴρ ποὺ ἀναφέρεται στὴν Π. Διαθήκη αὐτὸ τό στόμα τοῦ Θεοῦ, ὅπως λέγονται οἱ προφῆτες, εἶχαν ἓνα κοινὸ χαρακτηριστικό. Νίκησαν πρῶτα τοὺς ἑαυτοὺς τους καὶ μετὰ τὶς ἀνθρώπινες ἐξουσίες. Γιατί ἡ πίστις τους στὸν Θεὸ τοὺς βοήθησε νὰ ἀγαπήσουν τὸν ἄνθρωπο σάν τὸν ἑαυτὸν τους, καὶ φυσικά, ν' ἀκολουθήσουν τὸν δύσκολο δρόμο τῆς ἀπόρριψης, τῆς ἐξορίας, τῆς θυσίας, γιὰ νὰ ὑπερασπιστοῦν τὸ Θεῖο θέλημα.

Ἡ ἐποχὴ τοῦ δύσκολη, οἱ ἄνθρωποι εἶχαν φύγει πολὺ μακριὰ ἀπ' τὸν Θεό, καὶ εἶχαν δημιουργήσει δικούς τους θεοὺς σύμφωνα μὲ τὰ δικά τους πάθη καὶ τὶς δικές τους ἀδυναμίες. Ἡ βούλησή τους ἦταν παγιδευμένη σ' ἓνα κενὸ ἀπελπιστικό. Ἦθελαν νὰ θεμελιώσουν μιά ζωὴ ἠθικὴ ἀλλὰ τοὺς ἔλειπε τὸ θεμέλιο. Οἱ ἄνθρωποι εἶχαν διχαστεῖ γιατί δὲν ὑπῆρχε κάποια φωνή... Αὐτὴν τὴν φωνὴ τὴν κατάλληλη στιγμή, ποὺ μόνο ὁ Θεὸς γνωρίζει πότε πρέπει, τὴν παρουσίασε. Ἦταν ὁ Ἅγιος Προφήτης Ἡλίας.

Κάτω ἀπ' ἓναν οὐρανὸ σκοτεινιασμένο, ὅπου πολλὰ καὶ ποικίλα αἰτήματα εἶχαν διασταυρωθεῖ, αἰτήματα ποὺ ἡ πραγματοποίησή τους θὰ θεράπευε ταπεινὲς ἀνάγκες καὶ ἐπιθυμίες λαϊκές, ὁ Προφήτης Ἡλίας σάν πνευματικὸς ἄνθρωπος αἰσθάνθηκε τὴν ἀνάγκη νὰ γνωρίσει τὸ βασικὸ αἶτημα τῆς ἐποχῆς του, καὶ ὄχι μόνο νὰ τὸ γνωρίσει ἀλλὰ νὰ τὸ κάνει καημὸ, ἐγνοία τῆς ζωῆς του, στόχο τῶν προσπαθειῶν του.

Τὸ κύριο αἶτημα τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, τῆς τόσο ζοφερῆς, τῆς ἠθικὰ ἀσφυκτικῆς, ἦταν μιά κλήση ἐπιτακτικὴ κι ἐναγώνια γιὰ νὰ πληρωθῇ μιά ἔλλειψη τρομερή, γιὰ νὰ καλυφθῇ μιά ἀπουσία συγκλονιστική: ἡ ἀπουσία τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὑπῆρχε αὐτὴ ἡ ἀπουσία, γιατί ἔλειπε ἀπ' τὶς καρδιές τῶν ἀνθρώπων ὁ Θεός.

Πόσα κοινὰ χαρακτηριστικὰ ἔχει ἐκείνη ἡ ἐποχὴ τοῦ Προφήτη Ἡλία, μὲ τὴν σημερινή, μόνο ποὺ τότε ἀκουγόταν ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ σπερματικά, γι' αὐτὸ καὶ οἱ ἄνθρωποι ἀμάρταναν ἀπὸ ἀδυναμία. Ὅποτε καὶ ἡ συγχώρεση καὶ ἡ ἐπιστροφή εἶναι εὐκόλη. Σήμερα οἱ ἄνθρωποι ἐπειδὴ ἀμφιβάλλουν, ἀμαρτάνουν μὲ θέληση καὶ δύναμη. Κυνηγοῦν τὴν ἀμαρτία. Γι' αὐτὸ καὶ ἡ ζωὴ τους ἐρειπώνεται, γι' αὐτὸ καὶ ἡ φύση τους ξέπεσε πρὸς τὴν κτηνωδία, γι' αὐτὸ ἔχασαν τὴν ὑπόληψή τους μέσα στὸ σύμπαν.

Φανερό πὺς νιώθουμε καὶ πιστεύουμε τὴν ἐποχὴ μας, ὡς ἐποχὴ ἠθικὰ ἀνισόρροπη, ἀπανθρώπινη, γεμάτη ἀπὸ μέριμνες τοῦ χώματος, τῆς φθορᾶς, ἠθικὰ ξεπεσμένη.

Ὁ προφήτης Ἡλίας σάν πνευματικὸς ἄνθρωπος διατηροῦσε τὴν ἐπαφὴ τοῦ μὲ τὴν Πηγὴ ὅπου ἀντλοῦσε καὶ δύναμη πνευματικὴ, κι ἐμπνεύσεις ζωῆς, καὶ εὐλικρίνεια, καὶ καθαρότητα καὶ ὑψηλοφροσύνη.

Ἀπὸ τὴν Πηγὴ ἐκείνη ποὺ τοῦ πρόσφερε ἀδιάκοπα τὸ χρίσμα τοῦ Ἱεροῦ, τοῦ μοναδικοῦ, τοῦ αἰώνιου. Ἀπὸ τὸν Θεό. Μόνο ἀπὸ τὸν Θεὸ ἀντλοῦν οἱ ἄνθρωποι τὸ κύρος τους, διὰ μέσου Ἐκείνου ἀποκαλύπτουν μέσα τους τὰ σκιρτήματα τῆς ψυχῆς, τῆς αἰωνιότητος, αὐτὴ τὴν ψυχὴ διαβλέπουν πάντα καὶ στὸ διπλανό τους καὶ ἀποκτοῦν τὴ δύναμη ν' ἀγαποῦν καὶ νὰ συγχωροῦν.

Ὁ Θεὸς εἶναι ὁ μοναδικὸς συνεκτικὸς δεσμός ὄχι μονάχα τῆς κοινωνικῆς ζωῆς, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀτομικῆς ζωῆς. Σήμερα, καὶ κοινωνία καὶ ἄτομα, φθείρονται καὶ διαλύονται. Ὅλα καλύπτονται ἀπὸ μιά παχυλὴν ἀνευθυνότητα ποὺ φέρνει τὴν ἀποκτίνωση, τὴν σκληροκαρδία, τὴν μανία τοῦ συμφέροντος, ποὺ ἐξαφανίζει τοὺς ἠθικοὺς δισταγμοὺς καὶ ποὺ πληγώνει θανάσιμα τὸν ἄνθρωπο.

Γύρω μας τὰ πάντα ἔχουν σκοτιστεῖ ἀπὸ πενιχρὲς μέριμνες, ἡ ἀτμόσφαιρα τῆς ζωῆς πηχτὴ ἀπὸ βρωμερές ἠθικὲς ἀναθυμιάσεις κι ὁ ἓνας μετὰ τὸν ἄλλο, πολλοὶ ἄνθρωποι ποὺ σ' αὐτοὺς πιστέψαμε, πέφτουν καὶ συντρίβονται. Γιατί δὲν στέκεται ὁ Ἄνθρωπος ὀρθίος, ἂν δὲν ξαναπιστέψει ἀπόλυτα στὸν Θεὸ καὶ δὲν ξανασυνάψει μ' Αὐτόν, σχέσεις ἁρμονικές. Αὐτὴ ἡ ἁρμονία λείπει ἀπὸ τὴν ζωὴ γι' αὐτὸ μᾶς ἐγινε ἀκατανόητη. Καὶ μιά ζωὴ ἀκατανόητη, φέρνει ρῖγο, φέρνει τρόμο, φέρνει ἀγχος.

Τὸ αἶτημα τοῦ Προφήτη Ἡλία γιὰ τὴν ἐποχὴ του, θὰ μπορούσαμε νὰ ποῦμε ὅτι εἶναι καὶ αἶτημα καὶ τῆς σημερινῆς ἐποχῆς, γιὰ μᾶς δὲ τοὺς Ἕλληνες ἐμφανίζεται πιὸ συγκεκριμένο καὶ πιὸ ὀξύ. Γιὰ μᾶς καὶ ἡ ἀναστήλωση τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἡ ἐπανασύνδεση τῶν σχέσεών του μὲ τὸν Θεὸ διὰ τῆς πίστεως παρουσιάζοντες σύνθετα στὸ αἶτημα τῆς στιγμῆς: **Νὰ ζήσουμε σάν Ἕλληνες Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί.**

Αὐτὸ τὸ αἶτημα συγκεφαλαιώνει ὅλη τὴν ἱστορικὴ μοῖρα τοῦ ἔθνους μας καὶ καταδείχνει τὴν ἀποστολὴ τοῦ μέσα στὸν σημερινὸ κόσμο. Εἶναι ἓνα αἶτημα ἐπίμονο, γνησιότητος, καθαρότητος καὶ δυναμισμού τῆς φυλῆς, ἓνα αἶτημα ὑψηλοφροσύνης καὶ πνευματικότητος τῶν Ἑλλήνων.

Αὐτὸ εἶναι τὸ αἶτημα τῆς ἐποχῆς μας, κρίσιμο καὶ μοναδικό: **Νὰ ξαναβρεθῇ ὁ Θεὸς γιὰ νὰ ξαναβρεθοῦν καὶ οἱ ἄνθρωποι.**

Τότε μέσα ἀπὸ αὐτὲς τὶς φοβερές, βαρεῖες σκιές θὰ ξεπεταχτεῖ τὸ φῶς τοῦ Αἰώνιου καὶ ἡ ζωὴ θὰ ξαναποκτήσῃ νόημα καὶ ἰσορροπία. Τότε ἡ κρίση θὰ περάσῃ. Καὶ τότε ὁ Πολιτισμὸς μας ποὺ κινδυνεύει στὸ χεῖλος τοῦ θανάτου του, θὰ ξαναβρῇ τὴν πορεία του, τὸν ἐξελεκτικὸ παλμό του, τὸν φυσιολογικὸ του σφυγμό. Ὅχι, δὲν εἶναι ἀκόμη ἀργά. Ἴσως ὁμως εἶναι ἡ δωδεκάτη ὥρα.

ΕΙΣ ΤΑ ΔΙΑΣΤΗΜΙΚΑ ΤΑΞΙΔΙΑ Η ΕΛΑΧΙΣΤΗ ΠΑΡΕΚΚΛΙΣΙΣ ΟΔΗΓΕΙ ΣΕ ΑΛΛΟΥΣ ΚΟΣΜΟΥΣ

Δέν είναι θέμα δογματικόν, δέν θά μᾶς κολάσῃ ὁ Χριστός διὰ τὰς 13 ἡμέρας διὰ τὰς ὁποίας φιλονικοῦν οἱ Γ.Ο.Χ., ἀκούομεν συχνά.

Εἰς τὰ διαστημικά ὅμως ταξίδια ἡ ἐλαχίστη παρέκκλισις ὁδηγεῖ εἰς ἄλλους κόσμους. Οἱ συμπροσευχές, ὅμως, μέ τούς αἰρετικούς δέν θά τούς κολάσουν; Δέν ἔμπορουν νά τό εἰπουν αὐτό, διότι ἄλλως θά ἔλθουν ἀντιμέτωποι μέ τήν ἐν γένει διδασκαλίαν τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ. Συγκεκριμένως μέ τόν Ἀπόστολον Παῦλον*, τόν Ἰωάννην τόν Θεολόγον** καί λοιπούς Ἀγίους. Ἄν ἐρευνήσῃ κανεῖς ὅλην τήν Ἀ. Γραφήν, δέν θέλει εὕρῃ ἀντίθετον διδασκαλίαν. Μόνον οἱ σημερινοί οἰκουμενισταί πιστεύουν τό ἀντίθετον· ὅτι, δηλ., θά σωθοῦν οἱ πάντες μόνον διὰ τῆς ἀγάπης.

Τήν ἀποψιν τῶν Ἀγ. Ἀποστόλων δέν τήν εὐρίσκουν ὀρθήν οἱ σημερινοί «ταγοί τῆς Ἐκκλησίας», κληρικοί καί λαϊκοί. Θεωροῦν σοφοτέραν τήν ἰδικήν των γνώμην. Τό ἀποτέλεσμα εἶναι νά ἐμφανίζονται πανίσχυροι οἱ οἰκουμενισταί καί τήν δύναμιν των ταύτην τήν ἀντλοῦν ἀπό τό ποίμνιόν των. Ἄν ὅμως ἐφήρμοζον τήν διδασκαλίαν τῆς Ἐκκλησίας, δηλ. νά χωρισθοῦν οἱ πιστοί ἐκ τῶν αἰρετικῶν ποιμένων***, δέν θά ὑπῆρχαν σήμερον οἱ οἰκουμενισταί Πατριάρχαι, Ἀρχιερεῖς καί ἱερεῖς.

Ἄν σκεφθῇ κανεῖς τί θά ἐγένετο σήμερον ἂν οἱ πιστοί ἐφήρμοζον τὰ ἀνωτέρω, πράγματι θά ἐβλέπομεν ὅτι οἱ ἐκκλησιαζόμενοι θά ἦσαν ἐλάχιστοι: οἱ ὅμοιοι των.

Πρωτίστως διὰ τό κατάντημα τοῦτο εὐθύνονται οἱ ποιμένες καί τὰ Μοναστήρια, τὰ ὁποία προκειμένου νά μήν ἀπολέσουν τήν ἡσυχίαν των καί τὰς εἰσπράξεις των καί νά μή διωχθοῦν, προτιμοῦν νά συμπροσεύχονται μετά τῶν αἰρετικῶν, οἰκουμενιστῶν καί μασόνων, ἀδιαφοροῦντες διὰ τὰ ἐπιτίμια τῶν ἱερῶν κανόνων «ἀφοριζέσθω καί καθαιρεῖσθω». Ἡ δικαιολογία: «ἄς ὀψονται οἱ μεγάλοι», δέν ἀπαλλάσσει καί τούς μικρούς: «τυφλός δέ τυφλόν ἐάν ὁδηγῇ, ἀμφότεροι εἰς βόθυνον πεσοῦνται». (Ματθ. 18: 14).

Ἰδοὺ διατί οἱ Γ.Ο.Χ. εἶπον ὅχι εἰς τό νέον ἡμερολόγιον. Διότι ἐγνώριζον ὅτι ἡ μικρά παρέκκλισις αὕτη θά ὠδήγη τήν Ἐκκλησίαν εἰς ἄλλους πνευματικούς κόσμους. Ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ ἐπὶ 1924 ἔτη ἔστειλε ψυχάς εἰς τόν Παράδεισον. Τὰς στέλνει σήμερον διὰ τῶν αἰρετικῶν ποιμένων καί μασόνων; Ἰδοὺ τό ἐρώτημα. Οἱ Γ.Ο.Χ. λέγουν ὅχι. Ἡμεῖς πιστεύομεν ὅτι μόνον ἡ χεὶρ τοῦ Θεοῦ ἔμπορεῖ νά σταματήσῃ τόν κατήφορον. Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος γράφει ὅτι ὁ Σατανᾶς θά καθίσῃ ἐν τῷ νῶ τοῦ Θεοῦ**** (μασόνι «Πατριάρχαι») καί ὁ Ἰωάννης ὁ

Θεολόγος γράφει ὅτι ἐξ ὑμῶν γενήσονται ἀντίχριστοι» ***** (οἰκουμενισταί).

Οἱ Γ.Ο.Χ., λοιπόν, ἀναμένομεν εἰς τὰς ἡμέρας μας τήν ἐπέμβασιν τοῦ Θεοῦ, ἡ ὁποία θά γίνῃ ἴσως κατὰ τόν Ἀγ. Κοσμά τόν Αἰτωλόν μέ πόλεμον μεταξύ Ἑλλάδος καί Τουρκίας: «Καταρᾶσθε τόν Πάπα, αὐτός θά εἶναι ἡ αἰτία. Θά προσπαθοῦν νά λύσουν τό πρόβλημα (τῆς Σερβίας) 99 φορές μέ τόν πόλεμον καί μία μέ τήν πέννα». Καί πολλά ἄλλα προφητεύει διὰ τήν ἐποχήν μας: «Τό ἐν τρίτον τῶν Τούρκων θά βαπτισθῇ, τό ἐν τρίτον θά σφαγῇ καί τό ἐν τρίτον θά πάει ὡς τήν Κόκκινη Μηλιά (ἴσως ἡ Ἀραβία). Θά βαδίζῃς μισή ὥρα νά συναντήσῃς ἄνθρωπο. Καλότυχος ὁποῖος ζῇσῃ μετά τόν Γενικό Πόλεμο», καί πολλά ἄλλα. Ἀκόμη τονίζομεν ὅτι κατὰ τόν Ἀγ. Κοσμά τόν Αἰτωλόν αἰτία τοῦ Γενικοῦ Πολέμου θά εἶναι ὁ Πάπας καί ὅτι ὁ πόλεμος θά ἀρ-

**Ὑπό τοῦ Σεβ/του Μητροπολίτου
Δωδεκανήσου κ. ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΥ**

χίση ἀπό τήν **Δαλματίαν** (σημερινήν τέως Γιουγκοσλαβίαν).

Ὁ καημένος ὁ σημερινός χριστιανός, ἀπό ποῦ νά προφυλαχθῇ; Κινδυνεύει ὅχι μόνον νά ἀποθάνῃ διὰ τῆς ἀμαρτίας (μέ τόν σημερινόν κατακλυσμόν τῆς ἀνηθικότητος τόν ὁποῖον «σερβίρει» μέσα εἰς τὰς οἰκίας μας ἡ τηλεόρασις, ἀλλά καί ἔξω μέ τήν «γύμνια» τοῦ διεφθαρμένου τουρισμοῦ, ὁ ὁποῖος προσφέρει «ἀντί πινακίου φακῆς» τόν ὀλε-

* «Αἰρετικόν ἄνθρωπον μετά μίαν καί δευτέραν νοθεσίαν παραιτοῦ, εἰδώς ὅτι ἐξέστραπαι ὁ τοιοῦτος καί ἀμαρτάνει ὡν αὐτοκατάκριτος». (Πρός Τίτον Γ' 10-11).

** «Εἰ τίς ἔρχεται πρός ὑμᾶς καί ταύτην τήν διδαχὴν οὐ φέρει, μή λαμβάνετε αὐτόν εἰς οἰκίαν καί χαίρειν αὐτῷ μή λέγετε· ὁ γάρ λέγων αὐτῷ χαίρειν κοινωνεῖ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ τοῖς πονηροῖς». (Β' Ἰωάνν. 10-11).

*** «Ὅσοι χωρίζονται ἀπό τόν ἐπίσκοπον ἢ ἀπό τόν Πατριάρχην των, πρό συνοδικῆς ἐξετάσεως διότι αὐτός κηρύττει δημοσίᾳ καμμία κακοδοξίαν καί αἵρεσιν, οἱ τοιοῦτοι ὅχι μόνον σέ ἐπιτίμια δέν ὑπόκεινται ἀλλά καί τήν πρόπευσαν εἰς τούς Ὁρθοδόξους τιμὴν ἀξιώνονται, καί ὅχι σχίσμα ἐπροξένησαν εἰς τήν Ἐκκλησίαν μέ τόν χωρισμόν των αὐτόν, ἀλλά μᾶλλον ἡλευθέρωσαν τήν ἐκκλησίαν ἀπό τό σχίσμα καί τήν αἵρεσιν τῶν ψευδεπισκόπων αὐτῶν». (Κανὼν 15ος τῆς ΑΒ Συνόδου κ' 31ος Ἀποστ.).

**** (Β' Θεσσαλονικεῖς, Β' 4)

***** (Α' Ἰωάννου, Β' 18-19).

θρον καί τήν ψυχικήν - δαιμονικήν - ἀρρώστιαν, τό λεγόμενον ἄγχος). Ἐκ παραλλήλου ὁ κίνδυνος εἶναι μεγαλύτερος διὰ τῶν ποικίλων αἰρέσεων.

Ζῶμεν εἰς ἐσχατολογικάς ἡμέρας. Τά σημεῖα τοῦ Ἀντιχρίστου ἤδη γίνονται ὡσημέραι ἐμφανῆ. Τό 666, ὁ ἀριθμός τοῦ θηρίου τῆς ἀποκαλύψεως, κρέμματα ἀπειλητικῶς ἐπάνω ἀπό τās κεφαλάς μας διὰ νά μās σφραγίσῃ, ὥστε, κατὰ τήν Ἰ. Ἀποκάλυψιν, ἀπό τέκνα Θεοῦ νά γίνωμεν τέκνα τοῦ

Σατανᾶ, μετὰ τοῦ ὁποῦ τό τέλος θά εἶναι, πάλιν κατὰ τήν Ἰ. Ἀποκάλυψιν, τιμωρία ἐν πυρί καί θείῳ.

Οἱ σημερινοί Χριστιανοί διὰ νά γλιτώσουν ὑπό τῶν ποικίλων ἐχθρῶν οἱ ὅποιοι τοὺς ἐπιβουλεύονται, πρέπει νά εἶναι ὀπλισμένοι μέ τήν γνώσιν τῶν Θ. γραφῶν, μέ προσευχήν καί προσοχήν, τά ὅποια ταπεινῶς εὐχόμεθα νά χαρίσῃ δαψιλῶς ὁ Κύριος εἰς ὅλους ὅσους Τόν ἀγαποῦν διὰ νά μή ὑπάρξῃ παρέκκλισις εἰς τό διαστημικόν ταξίδι πρὸς τοὺς οὐρανούς.

ΠΑΝΗΓΥΡΕΙΣ ΙΟΥΛΙΟΥ

Κατὰ τόν μήνα Ἰούλιο πρόκειται νά πανηγυρίσουν οἱ κάτωθι Ἱεροὶ Ναοὶ καί Μονές:

- Τήν 5ῃ Ἰουλίου:
- Ἡ Ἰ. Μονή Ὁσίου Ἀθανασίου Μεγ. Πεύκου.
- Τήν 17ῃ Ἰουλίου:
- Ἤ Ἰ. Ναός Ἀγ. Μαρίνης Κορυθαλλοῦ.
- Ἤ Ἰ. Ναός Ἀγ. Μαρίνης Καλλιπόλεως - Πειραιῶς.
- Ἤ Ἰ. Ναός Ἀγ. Μαρίνης Σαλαμίνας
- Ἡ Ἰ. Μονή Ἀγ. Μαρίνης Κερατέας - Ἀττικῆς.
- Ἡ Ἰ. Μονή Ἀγ. Μαρίνης Ἀγ. Θεοδώρων - Κορινθίας.
- Τήν 20ῃν Ἰουλίου:
- Ἤ Ἰ. Ναός Προφ. Ἡλιοῦ Βερδικούσα - Μαγνησίας.
- Τήν 22αν Ἰουλίου:
- Ἤ Ἰ. Ναός Ἀγ. Μαγδαληνῆς - Κοζάνης.
- Ἤ Ἰ. Ναός Ἀγ. Μαγδαληνῆς - Λέσβου.
- Ἡ Ἰ. Μονή Ἀγ. Μαγδαληνῆς - Βάρη Ἀττικῆς.
- Τήν 25ῃ Ἰουλίου:
- Ἤ Ἰ. Ναός Ἀγ. Ἀννης - Σιδηρόκαστρο.
- Ἡ Ἰ. Μονή Ἀγ. Ἀννης - Μαρκόπουλο Ἀττικῆς.
- Ἡ Ἰ. Μονή Ἀγ. Ἀννης - Δράμας.
- Ἡ Ἰ. Μονή Ἀγ. Ἀννης - Ἀμπελακίων Σαλαμίνας.
- Τήν 26ῃν Ἰουλίου
- Ἤ Ἰ. Ναός Ἀγ. Παρασκευῆς - Μοναστηράκι Ἀθηνῶν.
- Ἤ Ἰ. Ναός Ἀγ. Παρασκευῆς - Χαλκίδος.
- Ἡ Ἰ. Μονή Ἀγ. Παρασκευῆς - Ἀχαρναί Ἀττικῆς.
- Ἡ Ἰ. Μονή Ἀγ. Παρασκευῆς - Αἰγάλεω.
- Τήν 27ῃν Ἰουλίου:
- Ἤ Ἰ. Ναός Ἀγ. Παντελεήμωνος - Ἄνω Τούμπα Θεσ/νίκης.
- Ἡ Ἰ. Μονή Ἀγ. Παντελεήμωνος - Λυκοχωρίου Πατρῶν.
- Τήν 28ῃν Ἰουλίου:
- Ἤ Ἰ. Ναός Ἀγ. Εἰρήνης Χρυσοβαλάντου - Θεσ/νίκης.
- Ἤ Ἰ. Ναός Ἀγ. Εἰρήνης Χρυσοβαλάντου - Ἀγ. Βασίλειος Κορινθίας.
- Ἤ Ἰ. Ναός Ἀγ. Εἰρήνης Χρυσοβαλάντου - Κιούρκα Σάμου

Ἤ Ἰ. Ναός Ἀγ. Εἰρήνης Χρυσοβαλάντου - Βουνῶν Χίου.

Ἤ Ἰ. Ναός Ἀγ. Εἰρήνης Χρυσοβαλάντου - Ρόδου.

Ἡ Ἰ. Μονή Ἀγ. Εἰρήνης Χρυσοβαλάντου - Καρελά Μεσόγεια.

Ἡ Ἰ. Μονή Ἀγ. Εἰρήνης Χρυσοβαλάντου - Κομοτηνῆς.

«Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ» ΜΗΝΙΑΙΟ ΕΠΙΣΗΜΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ

ΓΕΝΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ
Νομίμως εκπροσωπούμενου ὑπὸ τοῦ Προέδρου
τοῦ Δ.Σ. Σεβ. Μητροπολίτου Γ.Ο.Χ. Φθιώτιδος
καί Θαυμακοῦ κ. Καλλινίκου
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32 - Τ.Κ. 106.82 - ΑΘΗΝΑΙ
ΤΗΛ.: 38.28.280 - 36.47.365 - ΦΑΞ: 38.28.280

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

Ἀρχιμ. Χριστόφορος Ἀγγελόπουλος
ΤΗΛ.: 46.72.921

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΥΛΗΣ

Χριστόδουλος Χριστοδουλάκης
Διδάσκαλος - Ἐπίτιμος Διευθυντής
Πρωτονοτάριος
ΤΗΛ.: 22.82.253

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἐσωτερικοῦ: Ἐτήσια δραχμὰς 1000
Ἐξωτερικοῦ: Ἐτήσια δολλάρια 50

Τιμή Φύλλου δρχ. 100

ΦΩΤΟΣΥΝΘΕΣΗ - ΕΚΤΥΠΩΣΗ

Δ. ΜΟΥΡΟΥΣΙΑΣ
ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ 144 - ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ
ΤΗΛ.: 41.82.591 - 45.32.911

ΕΟΡΤΑΙ ΚΑΙ ΠΑΝΗΓΥΡΕΙΣ

Τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου ἀκολουθοῦν, ὁ ἀξιότιμος Καθηγητὴς τῆς καρδιολογίας κ. Παῦλος Τούτουζας, ὁ Στρατοπεδάρχης Θηβῶν καὶ ὁ Δήμαρχος τῆς πόλεως, συνοδευόμενοι ὑπὸ πολιτικῶν.

Ἡ Κυριακὴ τῶν Ἁγίων Πάντων εἶναι ἡμέρα πανηγυρισμοῦ διὰ τὴν πόλιν τῶν Θηβῶν καὶ ἐορτάζεται μεγαλοπρεπῶς πρὸς τιμὴν τοῦ φερωνύμου ἱεροῦ ναοῦ, ὁ ὁποῖος εἶναι τό κόσμημα εἰς τὴν Βοιωτίαν διὰ τὴν Ἐκκλησίαν τῶν Γ.Ο.Χ.

Ὁ ἐορτασμός προσλαμβάνει γενικὸν χαρακτήρα εἰς τὴν πόλιν κυρίως κατὰ τὸν ἑσπερινόν, εἰς τὸν ὁποῖον συρρέουν προσκυνηταὶ καὶ ἐκ τῶν περιχώρων.

Κατὰ τὸ ἐφετεινόν ἐορτασμόν ἐσημειώθη ἐξαιρετικὴ ἐπιτυχία κατόπιν τῆς ἐπιμελημένης προετοιμασίας τοῦ ἐφημερίου π. Χρυσοστόμου Μανιώτη, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου διαπνηθέντων ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας διὰ τὸν καταρτισμὸν τοῦ προγράμματος.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν ἔδωσαν τὸ παρόν 15 ἱερεῖς μετὰ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου κ. Χρυσοστόμου, ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Βυζαντινὴ χορωδία ὑπὸ τὸν χοράρχην κ. Μακρῆν, ὁ Δήμαρχος τῆς πόλεως, ὁ Στρατοπεδάρχης Θηβῶν, μετὰ ἀξιωματικῶν καὶ τιμητικῶν

ἀγῆματος στρατιωτῶν, πολιτευταὶ καὶ διάφοροι ἐπίσημοι τῆς πόλεως, ἡ φιλαρμονικὴ τοῦ Δήμου καὶ πλῆθος νεανίδων λευκοφορούντων πού ἐπλαισίωσαν τὸ κουβούκλιον τῆς ἱερᾶς εἰκόνης.

Ἄξιζει νὰ σημειωθῇ ἰδιαίτερος τὸ πλῆθος τοῦ κόσμου ἐφέτος, τὸ ὁποῖον συγκινοῦσε εἰς τὴν θεάν κατὰ τὴν πορείαν.

Ἡ μελωδία τῆς χορωδίας καὶ τῆς φιλαρμονικῆς, ἐσκόρπιζαν εἰς τὸν ἀέρα τὴν γλυκύτητα τῶν ὕμνων καὶ μετέδιδαν εἰς τὴν πόλιν ἐν συνδυασμῷ μέ τὰς παρατεταμένας κωδωνοκρουσίας τοῦ ναοῦ τὸ μήνυμα τῆς χαρμοσύνου ἐορτῆς.

Ὅλη δὲ ἡ προσπάθεια ἐπιτυχίας ἔχει στόχον τὴν προβολὴν τῆς Ἐκκλησίας μας διὰ κάθε πανηγυρισμὸν ναοῦ μας καὶ εἶναι ἀπόδειξις ὅτι ὁ ζῆλος τῆς ὀρθοδοξίας παρὰ τὰς διαφορὰς ἀντιξοότητος, θά ὑπάρχει πάντοτε ὡς μαρτύριον τῆς θείας Προνοίας διὰ τὸν ἱερόν ἀγῶνα τῆς πίστεώς μας ὅσες δεκαετίες ἢ καὶ ἑκατονταετίες παρέλθουν.

ΙΕΡΑ ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ Ι. ΜΟΝΗΣ ΑΡΓΟΥΣ

Υπήρξε καί ἐφέτος λαμπρά ἡ πανήγυρις τῆς Μονῆς Χριστοῦ Γεννήσεως Ἀργους τοῦ Γέροντος Θεοκλήτου.

Κατάμεστος κόσμος ἐσωθεν καί ἐξωθεν ὁ εὐμεγέθης ναός τῆς μονῆς καί μέ ἀρτίαν ἐμφάνισιν εἰς ὅλας τὰς λεπτομερείας ἐδίδε λαμπρόν τό κήρυγμα τῆς ὀρθοδοξίας, εἰς τὴν ἀγονον περιοχὴν τοῦ Ἀργους τοῦ σεβασμοῦ τῶν σεπτῶν παραδόσεων.

Εἰς τοῦτο συνετέλεσε καί ἡ ὁμιλία τοῦ Σεβασμιωτάτου Πενταπόλεως κ. Καλλιοπίου πού ἐκαυτηρίασε τὴν συντελουμένην προδοσίαν τῆς ὀρθοδοξίας εἰς τὰς ἡμέρας μας.

Συνελειτουργήσαν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος καί οἱ Ἀρχιερεῖς Ἀχαΐας καί Πενταπόλεως μετὰ πεντάδος ἱερέων καί δύο ἱεροδιακόνων. Ἰδιαιτέραν δὲ αἶγλην προσέδωσε ἡ πολυμελὴς χορωδία τῆς Ἐκκλησίας μας ὑπὸ τὸν χοράρχην κ. Μακρῆν, ἡ ὁποία ἀπέσπασε τὰ συγχαρητήρια τοῦ Ἀργιτικοῦ λαοῦ.

Τό πολυπληθὲς ἐκκλησίασμα ἐφιλοξενήθη πλουσιοπαρόχως εἰς τὴν εὐρύχωρον τράπεζαν τῆς Μονῆς χωροῦσαν ἄνω τῶν 400 ἀτόμων καθὼς καί εἰς ἄλλους χώρους.

Εἰς τὸν σεβαστὸν ὑπερήλικα Γέροντα Θεόκλητον εὐχόμεθα πολλὰ εἰσέτι ἔτη διακονίας διότι ἡ μορφή του εἶναι ἀπαραίτητος καί ἀναγκαῖα εἰς τὴν ἐποχὴν μας πού σπανίζουν οἱ ἱκανοὶ καί ἀξιοὶ ὁδηγοὶ τοῦ λαοῦ εἰς τὸν δρόμον τῆς ἀρετῆς.

ΕΥΧΑΙ

Ἡ Διεύθυνση τῆς «Φ.Ο.» καθὼς καί οἱ συνεργάτες της, εὐχονται υἱικῶς εἰς τὸν ἐορτάσαντα Σεβ. Ἀμερικῆς κ. Παῖσιον, κραταιάν ποιμαντορίαν, πρὸς δόξαν τῆς φιλότατης Ὀρθοδοξίας ἐν τῇ ἁλλοδαπῇ.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Συνδρομηταὶ Ἐξωτερικοῦ: Ἐπειδὴ τό κόστος τῶν ταχυδρομικῶν διὰ τό ἐξωτερικόν κατέστη ἐκ τῶν πραγμάτων πολὺ ὑψηλόν παρακαλοῦνται οἱ ἀγαπητοὶ φίλοι τοῦ ἐξωτερικοῦ ὅπως μᾶς τακτοποιήσουν τὰς συνδρομὰς των, διὰ νὰ εἴμεθα εἰς θέσιν ν' ἀνταποκρινώμεθα εἰς τό ἱεραποστολικόν ἔργον τῆς ἐφημερίδος μας.

Στιγμιότυπο ἐκ τῆς πανηγύρεως τῆς Ἱ. Μονῆς Ἀγ. Τριάδος Πυθαρίου Καλύμνου τοῦ ἔτους 1995.

Μέ την προβολή «VETO», εκ μέρους της 'Αγγλίας, διεκόπη ή χορήγησις κονδυλίων για μεταφραστικά έξοδα 'Ελληνικῶν βιβλίων εις τήν Ε.Ο.Κ. Τό «VETO» αυτό ἐξήγειρε ή «φίλη» 'Αγγλία μέ τό αιτιολογικό ότι οί όμιλούντες τήν 'Ελληνική γλώσσα Εύρωπαίοι πολίτες είναι πολύ λίγοι σέ σύγκριση μέ άλλες Εύρωπαϊκές γλώσσες. Λυπούμεθα πού ή τσεποκαβουρίαση τῶν 'Αγγλῶν τούς κάνει απολίτιστους καί ανιστόριτους. Μιά γενική ανασκόπηση τοῦ παρελθόντος θά τούς υπενθύμιζε ότι τό καιρό πού ή 'Ελληνική γλώσσα είχε κατακλύσει τό μεγαλύτερο μέρος τοῦ τότε γνωστοῦ κόσμου, ή 'Αγγλία οὔτε υφίστατο, στά δέ ἐδάφη της κατοικοῦσαν Βάρβαροι. Καί ἂν σήμερα βρίσκονται σέ μία κοινότητα στήν ὁποία ἀσκοῦν «VETO», τό ὄνομα αὐτῆς τῆς κοινότητος εἶναι ΕΛΛΗΝΙΚΟ μέ ὁποιαδήποτε γλώσσα καί ἂν ἐκφράζεται, ή δέ ιστορικότης τοῦ ὀνόματος Εύρώπη εἶναι ἐπίσης 'Ελληνική.

Τελικά πού τό πᾶνε σχετικά μέ τό μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν; 'Η ἐκστρατεία πού γίνεται τελευταία ἀπό τά διάφορα μέσα ἐνημέρωσης πρὸς ἐπίλυση τοῦ μή προβλήματος δικαίως μᾶς ἀναγκάζει νά ἀποροῦμε. Οἱ ἀπόψεις πολλές. Νά μείνουν τά θρησκευτικά. 'Οχι νά καταργηθοῦν. Νά μήν φύγουν ἀλλά νά ἀλλάξει ή ὕλη. Νά καταργηθοῦν καί αὐτ' αὐτῶν νά γίνεται τό μάθημα τῆς Θρησκευτολογίας κλπ.

Καί τό να γίνει μέν προσπάθεια ἀναβάθμισης τοῦ μαθήματος ή ἔστω ἀνανεώσεως τῆς ὕλης του, ἀπό εἰδικούς ἐπιστήμονας, πάει καλά. 'Αλλά τό νά ζητοῦν τίς ἀπόψεις τινῶν Ραφαηλίδων ἐπὶ τοῦ θέματος, τό θεωροῦμε ἄκρως ὑποτιμητικό ἀλλά καί ἐπικίνδυνο.

Καί τοῦτο διότι ή σχέσις τέτοιων ἀνθρώπων μέ τήν θρησκεία εἶναι γνωστή, ή δέ 'Εκκλησία γι' αὐτούς, δέν προσέφερε τίποτα στό 'Εθνος.

'Αλήθεια κ. Ραφαηλίδη, ὁ Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανός, ὁ Παπαφλέσσας καί ὁ Γρηγόριος ὁ Ε', ἦταν (κατά τήν γνώμη σας) προδότες; ἐσεῖς τί εἶστε πού μέ τίς ἐρμηνείες σας αὐτές, προδίδετε τά πιστεῦω ἑνός λαοῦ στούς 'Εθνομάρτυράς του;

Τό ὅλο θέμα θά πρέπει νά μᾶς κάνει περισσότερο προσεκτικούς. 'Υποψιαζόμεθα ὅτι μέ τήν φόρα πού ἔχουν πάρει, μετά τήν κατάργηση τῶν θρησκευτικῶν θά ἔλθῃ ή σειρά τῆς 'Ελληνικῆς 'Ιστορίας.

"Όσοι εἶχαν τήν εὐχέρεια τίς πρωῒνές ὥρες τῆς 29ης 'Ιουνίου (Ν.Η.) ἴσως παρακολούθησαν τίς ἐορταστικές ἐκδηλώσεις τοῦ Βατικανοῦ οἱ ὁποῖες μεταδῶθηκαν ἀπό τήν τηλεόραση σέ ἀπ' εὐθείας σύνδεση. Παρῶν ἐκεῖ καί ὁ Βαρθολομαῖος.

'Η πανήγυρις μεγαλειώδης καί φαντασμαγορική. Μετρημένοι βηματισμοί, πομπώδης παρέλασις λατίνων κληρικῶν, παχειά λόγια, ἀνηγορεύθηκαν καί μερικοί Καρδινάλιοι - ἔτσι γιά συμπλήρωμα - σέ Μητροπολίτες, ἀγάπες, ὑποκλίσεις, φιλάκια καί κατά περιόδους - ὅπως στά θέατρα σέ κάθε ζουμερή ἀτάκα - χειροκροτήματα. Πρώτη θέση θεωρεῖο στήν ὅλη παράσταση ὅπως εἴπαμε ὁ Βαρθολομαῖος. Καί γιά νά εἶναι ἀνάλογος μέ τήν περίσταση ἐνεδύθη τόν 'Αρχιερατικό του Μανδύα, ἔβαλε καί στόν διάκο του τά 'Ιερά 'Αμφια «καί ἐκάθητο θερμαινόμενος». Βέβαια, ἐκεῖνος πού ἀναφέρει στό 'Ιερό Εὐαγγέλιο ὅτι «ἐκάθητο θερμαινόμενος» εἶχε ἔλεγχο μέσα του καί ἐβασανίζετο σκεπτόμενος τήν προδοσία πού ὑπέστη ὁ Διδάσκαλος; ἐνῶ αὐτός ἐδῶ ἐκάθητο ἀναισθήτως θερμαινόμενος ἀπό τή φωτιά τοῦ 'Εωσφόρου Πάπα.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

* Τήν 26ην 'Ιουνίου ἐ.ἐ. (Ν.Η.), συνήλθε τό Δ.Σ. τοῦ Σωματείου μας, μέ σκοπό τήν διεκπεραίωση διαφόρων θεμάτων τρεχούσης φύσεως.

* Γίνεται γνωστό ὅτι τά Γραφεῖα τοῦ Σωματείου μας, θά παραμείνουν κλειστά ἀπό τήν 24ην 'Ιουλίου ἕως τήν 24ην Αὐγούστου ἐ.ἐ. (Ν.Η.), λόγω θέρους. Σέ αὐτό τόν μήνα, κάθε Τρίτη ἐκάστης ἐβδομάδος τά Γραφεῖα θά εἶναι ἀνοικτά ἀπό τίς 9.00-13.00, πρὸς ἐξυπηρέτησιν τοῦ κοινοῦ. Εἰς περίπτωσιν ἀνάγκης τηλ. ἐπικοινωνίας 46.72.921.

ΣΑΤΑΝΙΣΜΟΣ:

Η ΕΣΧΑΤΗ ΠΡΟΔΟΣΙΑ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΘΕΙΟΥ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ

Συνέχεια από τό προηγούμενο

Υπό του Καθηγουμένου Ἀρχιμ.
ΜΑΚΑΡΙΟΥ ΚΑΒΑΚΙΔΗ

Δημοσιογράφος:

— Ἀς μιλήσουμε τώρα όσολογιώτατε διά τόν ρόλον τών «μαζικῶν μέσων ἐνημερώσεως» καί κατά πόσον αὐτά μποροῦν νά ἐπηρεάσουν θετικῶς ἢ ἀρνητικῶς εἰς τήν πνευματικὴν διαμόρφωσιν τοῦ λαοῦ καί τίς όποιασδήποτε σχέσεις τους μέ τό κύμα αὐτό τοῦ ἀποκρυφισμοῦ τῆς Μαγείας καί φυσικά τοῦ Σατανισμοῦ.

Καθηγούμεν. Μακάριος:

— Ὁ ἱσάπόστολος Ἅγιος Κοσμάς ό Αἰτωλός εἶχε προφητεύσει κάποτε πῶς «όλος ό κόσμος θά δεθεῖ μέ μία τριχιά».

Σήμερον αὐτό εἶναι πραγματικότης: ἡ ἱλιγγιώδης ἀνάπτυξις τών ὀπτικοακουστικῶν μέσων ἔχει «δέσει» τόν κόσμον ὀλόκληρον καί τόν ἔχει «περιορίσει» τόσο ὥστε ὅτιδήποτε συμβαίνει εἰς τήν μίαν ἄκρην τοῦ πλανήτου νά γίνεται ταυτοχρόνως γνωστόν εἰς τήν ἄλλην· ὡς ἐκ τούτου ό ρόλος τών «μαζικῶν μέσων ἐνημερώσεως» εἶναι ἀποφασιστικῆς πλέον σημασίας καί αὐτοί πού τά ἔχουν ὑπό τόν ἐλεγχόν των ἔχουν ὅπωςδήποτε τεραστίαν δύναμιν καί ἐπιρροήν.

Δυστυχῶς ὅμως αὐτή ἡ δύναμις τών μαζικῶν μέσων ἐνημερώσεως χρησιμοποιεῖται ἀρνητικῶς, διά νά μήν εἶπω διά σκοτεινούς καί ὑπόπτους σκοπούς· ἡ τηλεόραση κυρίως ἡ ὅποία εἶναι τό μεγαλύτερον ἀπό τά μέσα μαζικῆς ἐνημερώσεως ἔχει καταστρεῖ μέσον διαφθορᾶς καί κοινωνικοῦ ἀποπροσανατολισμοῦ τοῦ λαοῦ. Ἀρκεῖ νά παρακολουθήσωμεν τά διάφορα προγράμματα ὅπου προβάλλεται τό σέξ, ἡ βία καί τό ἐγκλημα.

Τά διάφορα «σήριαλς» πού ἀπευθύνονται εἰς τό εὐρύ κοινό ἐξυμνοῦν καί ἐξυψώνουν τήν ὑποκρισίαν, τήν ἀπάτην, τό ἐγκλημα καί τήν βίαν, τήν χυδαιότητα καί τήν ἀνοησίαν καί ὅτιδήποτε χαμερπές καί ἀντιθέτως, ἀρετές ὅπως ἡ εὐσέβεια εἰς τόν Θεόν καί τήν Ἐκκλησίαν ἡ σωφροσύνη, ἡ τιμιότης καί ό σεβασμός πρός τόν ἄνθρωπον καί γενικῶς τά ἀγνότερα, τά πνευματικώτερα, τά εὐγενέστερα καί χριστιανικά ἰδεῶδη σαρκάζονται, ἐμπαίζονται, δυσφημοῦνται καί διασύρονται ἀνηλεῶς. Μέσω τῆς τηλεοράσεως κατασκευάζονται, προβάλλονται καί ἐπιβάλλονται, τά σημερινά εἰδῶλα τοῦ κόσμου - ἀντίστοιχα μέ τών ἀρχαίων: τά εἰδῶλα τοῦ πλούτου καί τῆς μεγαλομανίας, τῆς διαφθορᾶς καί τοῦ ψεύδους τῆς ἀκολασίας καί τῆς πορνείας, τῆς βίας καί τοῦ ἐγκλήματος.

Ἀλλά ἐκεῖ πού ἡ τηλεόρασις γίνεται πραγματικός διαφθορεύς, εἶναι ὅταν ἀπευθύνεται εἰς τά παιδιά καί μολύνει τάς ἀγνάς ψυχάς των, μέ τά διάφορα ἐμετικά θεάματα πού προβάλλει· πρόσφαται ἔρευναι πού ἀνεκοινώθησαν εἰς διεθνές συνέδριον τῆς παιδοψυχιατρικῆς, ἀπέδειξαν κραυγαλέως τάς ὀλεθρίους συνεπειάς τῆς τηλεοράσεως εἰς τά μικρά παιδιά σέ συνδυασμό μέ τήν τρομακτικὴ ἀνοδο τῆς παιδικῆς ἐγκληματικότητος - ἰδιαίτερα εἰς τάς Η.Π.Α. καί τήν Μ. Βρεττανίαν (χώρας μέ τεραστίαν διάδοσιν τῆς τηλεοράσεως μέ τήν ὑψηλότεραν ἀκροαματικότηταν) τό φαινόμενον λαμβάνει ἀπελπιστικὰς διαστάσεις καί ἐτονίσθη μέ ἔμφασιν ἡ ἀνάγκη ἢ νά περιοριστεῖ τό συντομώτερον ἡ βία ὡς θέαμα, ἢ νά παύσουν τά παιδιά νά παρακολουθοῦν τηλεόρασιν.

Ἀλλά καί εἰς τούς ὑπολοίπους φορεῖς τών μέσων πληροφορήσεως τά πράγματα δέν εἶναι καλλίτερα: μέ ἓνα σύντομο βλέμμα εἰς τόν ἡμερήσιον καί περιοδικόν τύπον θά διαπιστώσωμεν ὅτι ὅλοι ἐκεῖνοι οἱ παράγοντες πού προωθοῦν τόν Σατανισμόν μέ ἔμμεσον καί πλάγιον τρόπον ὅπως, ἀστρολογία - ἰδιαίτερα αὐτή τήν ψευδοεπιστήμην τοῦ Διαβόλου - μαγεία, (φυλαχτά, χαίμαλιά κ.ἄ) προβάλλονται καί διαφημίζονται συστηματικῶς σέ συνδυασμό μέ τήν πορνείαν καί τόν ἀσυγκράτητον εὐδαιμονισμόν.

Θά συνιστοῦσα λοιπόν ἀνεπιφυλάκτως τήν ὅσον τό δυνατόν μεγαλυτέραν ἀποφυγήν τῆς συστηματικῆς παρακολουθήσεως τῆς τηλεοράσεως καί ἰδιαίτερώς καί αὐστηρώς ἀπό τά μικρά παιδιά καί μεγάλην προσοχήν εἰς τά διάφορα ἐντυπα καί εἰς τό περιεχόμενόν των.

Δημοσιογράφος:

— «Τά πάντα δοκιμάζετε τό καλόν κατέχετε» ὅπως εἶπε καί ό Ἀπόστολος Παῦλος.

Νά μιλήσουμε τώρα καί γιά ἓνα ἄλλο φαινόμενο πού ἔχει σίγουρα τεράστιες ἐπιδράσεις καί ἐπιπτώσεις κυρίως στούς νέους. Καί μιλῶ βεβαίως διά τό φαινόμενο τῆς μουσικῆς· καί ἰδιαίτερα τῆς μουσικῆς «ΡΟΚ» πού περιέχει ξεκάθαρες ἀναφορές στήν Μαγεία καί τόν Σατανισμό.

Καθηγούμεν. Μακάριος:

— Ἡ μουσική εἶναι ἀνεπιφυλάκτως ἓνα ἀπό τά μεγαλύτερα - διά νά μήν εἶπω τό μεγαλύτερον - «ἐκφραστικά» μέσα μέ τά ὅποια ἐπείροικησεν ό

Πανάγαθος Θεός τόν άνθρωπον· είναι θά λέγαμε ή γλώσσα τών ουρανίων αγγέλων.

Δέν είναι τυχαίον άλλωστε ότι όλόκληρον τό σύστημα τής Θείας λατρείας μας βασίζεται εις τήν μουσικήν καί τήν ποίησιν δευτερευόντως.

Δυνάμεθα νά χωρίσωμεν τήν μουσικήν εις δύο κατηγορίας: τήν μουσικήν πού εκφράζει τά ύψηλά καί εύγενικά αίσθήματα του ανθρώπου, τήν μουσικήν πού τείνει πρός τά επάνω πρός τόν Θεόν καί, τήν μουσικήν πού εκφράζει τά κατώτερα ένστικτα καί πάθη του ανθρώπου, τήν μουσικήν πού «τείνει» πρός τά κάτω. Καί όπως μέ όλα τά πράγματα περί τούς λόγους πού αναλύσαμε παραπάνω περί καλού καί κακού, αυτή ή μουσική, πού εκφράζει τά κατώτερα ένστικτα, καί έξυμνει τά ανθρώπινα πάθη «ακούγεται» περισσότερο, είναι πιά δημοφιλής.

Χάρις εις τήν ανάπτυξιν τής τεχνολογίας καί τήν τεραστίαν διάδοσιν τών όπτικοακουστικών μέσων, ή μουσική έχει περάσει έντόνως εις τόν καθημερινόν βίον καί επιδρά καταλυτικώς πλέον εις τόν τρόπον τής ζωής τών ανθρώπων. Καί δυστυχώς ή μουσική δέν θά μπορούσε νά ξεφύγει από τό γενικόν κλίμα τής ήθικης καί κοινωνικής καταπτώσεως καί παρακμής· από τήν μίαν πλευράν οι άνθρωποι πού κατασκευάζουν τά μουσικά είδωλα, τούς στίχους τών τραγουδιών των καί τήν μουσικήν, οι άνθρωποι πού έλέγχουν καί εκμεταλλεύονται μέ τόν χειρότερο καί αντικοινωνικόν τρόπον τά «Μαζικά Μέσα» καί, από τήν άλλην ό κόσμος πού «βομβαρδίζεται» ήχητικά από αυτήν τήν κατευθυνόμενην καί «βιομηχανικήν» χυδαίαν πνευματικήν τροφήν.

Όσον άφορά τήν «ΡΟΚ» μουσικήν, αυτή εις τό μεγαλύτερον μέρος της, είναι άπροκαλύπτως σατανιστική - ιδιαίτερα εις τό είδος «ΧΕΒΥ ΜΕΤΑΛ» - καί δέν χρειάζεται καί ούτε αξίζει τόν κόπον νά ασχοληθούμε περισσότερο μέ αυτήν, απλά θά κάμω μίαν παρατήρησιν πού δείχνει νομίζω ξεκάθαρα τούς σκοπούς πού έξυπηρετούν οι γιγαντιαίες πολυεθνικές εταιρίες παραγωγής δίσκων καί τά μαζικά μέσα πού συνεργάζονται μέ αυτές (MTV κυρίως): όλα τά δημοφιλή συγκροτήματα, ιδιαίτερα τής Χέβυ Μέταλ, έξυμνούν τόν Σατανά καί ύβρίζουν, σαρκάζουν καί είρωνεύονται τά Θεία πρόσωπα μέ ποικίλους τρόπους (ή Μαντόνα ή χυδαία αυτή πορνοστάρ μέ τήν τεράστια δημοτικότητα έχει τό Ιταλικό όνομα τής 'Υπεραγίας θεοτόκου!! Μαντόνα, Ιταλικά σημαίνει Κυρία Θεοτόκος, καί φυσικά δέν χρειάζεται νά φανταστούμε τήν σκοπιμότητα πού έξυπηρετεί ή έβραϊκής καταγωγής καί Ταλμουδικής - Φαρισαϊκής παιδείας διάσημη πόρνη - τραγουδίστρια). 'Ιδιαίτερος λοιπόν, τά πρόσωπα τής 'Υπεραγίας Θεοτόκου καί του Κυρίου ήμών 'Ιησού Χριστού, είναι αυτά πού δέχονται τās ύβρεις καί τās σαρκαστικές χυδαιότητας τών περισσοτέρων συγκροτημάτων τής Ροκ καί

Χέβυ Μέταλ μουσικής καί γεννάται τό έρώτημα:

Διατί ασχολούνται τόσο πολύ μέ τά Πρόσωπα αυτά έφ' όσον θεωρούνται ξεπερασμένα καί άνάξια λόγου εις τήν μοντέρναν καί προόδευτικήν εποχήν μας καί κυρίως, διατί δέν κάμουν τό ίδιον μέ άλλα «θρησκευτικά» πρόσωπα άλλων θρησκειών όπως ό Βούδας καί ό Μωάμεθ; τούτο τό γεγονός όμως δέν είναι τυχαίον καί δέν είναι παρά ή απόδειξις ότι ό Σατανάς πού κινεί άοράτως τά νήματα - διότι κυριολεκτικώς αυτός είναι καί σκηνοθέτης καί συνθέτης καί στιχουργός καί παραγωγός καί μέσον προβολής (*) - ένοχλείται από τά θεία πρόσωπα πού ύβρίζονται καί ό Χριστός είναι ή αλήθεια πού πολεμεί λυσσαλέως καί ποικιλοτρόπως.

Εις τήν 'Ελλάδα πού πάντοτε αντιγράφεται τό χειρότερον από όσα έρχονται εκ τής δύσεως τά αντίστοιχα θλιβερά καχέκτυπα τών δυτικών στάρς καί «γκρούπς» είναι οι Παπακωνσταντίνου, Καρβέλας, Πωλίνα, κ.ά.

Άς προσέχουμε λοιπόν τί βλέπουμε αλλά καί τί ακούμε, υπάρχουν τραγούδια πού φαινομενικά μοιάζουν άθωα, αλλά μπορεί νά κρύβουν σκοτεινά καί ύποπτα μηνύματα. Ό 'Άγιος 'Ιωάννης τής Κροστάνδης προτρέπει νά ακούμε μουσική προσέχοντας τήν επιρροή πού άσκει μέσα μας: εάν ή μουσική ή τά τραγούδια πού ακούμε προκαλούν άρνητικά συναισθήματα, όπως όργή, θυμό, κατάθλιψη, φιληδονία ή εύθυμία, άνεξέλεγκτη όμως, τότε αυτή ή μουσική είναι επικίνδυνη καί ως εκ τούτου άπόβλητη· εάν όμως προκαλεί συναισθήματα εύγενικά καί γαλήνια τότε αυτή ή μουσική είναι «ύγιής» καί ως εκ τούτου δεκτή.

Τό καλύτερον όμως θά ήτο νομίζω, νά εφαρμόζομεν τό παράγγελμα του 'Αποστόλου τών 'Εθνών, Παύλου: «Εύθυμεί τίς; ψαλέτω».

Δημοσιογράφος:

— 'Εξ' άλλου νομίζω όσιολογιώτατε, πώς ό άνθρωπος, πού βιώνει σιγά - σιγά τήν κατά Χριστόν ζωήν καί σταδιακώς μεταβάλλεται από «παθητικό» - τυπικό μέλος σέ «ένεργητικό» μέλος τής 'Εκκλησίας μας δέν έχει ανάγκη πλέον από τέτοιου είδους μουσικές καθαρώς ύλιστικές καί «γήινες».

Πείτε τώρα όσιολογιώτατε γιά τήν σχέση του Σατανισμού μέ τίς διάφορες «άπόκρυφες έπιστήμες» όπως 'Αστρολογία, χειρομαντία κ.λ.π.;

Καθηγούμ. Μακάριος:

Σατανισμός καί 'Αστρολογία - χειρομαντεία καί όλα τά συναφή είναι τό ίδιον καί τό αυτόν· απλώς ό Σατανισμός είναι φανερά καί άπροκάλυπτος λατρεία εις τόν Σατανά ένω αί 'Αστρολογίαι - χειρομαντίαι κ.λ.π. είναι έμμεσος καί έξηγουμέθα:

Όπως προαναφέρθη εις τά ιστορικά περί Σατανισμού, υπό τών Φαρισαίων ραββίνων τής Διασποράς μεταφέρθη ό Ταλμουδισμός εις τήν Εύρώπην όπου μέ τήν προσθήκην του Καθβαλισμού καί τής Βαβυλωνιακής μαγείας άνεμείχθη μέ τό κράμμα τών ήδη

υπαρχουσών παγανιστικῶν καὶ εἰδωλολατρικῶν δοξασίων τῶν διαφόρων εὐρωπαϊκῶν λαῶν (καὶ ἰδιαίτερως τοῦ Κελτικοῦ «Δρυϊδισμοῦ»)· μέ τόν συγκερασμόν ὧν αὐτῶν ἔχομεν αὐτό πού θά καλοῦσεν ὁ Εὐαγγελιστής καί Ἀπόστολος Ἰωάννης ὁ Θεολόγος, «τά βαθέα τοῦ Σατανᾶ»: δημιουργεῖται, ἓνας δαιδαλώδης καί ἀτελείωτος κύκλος ἀπό διαφόρους ψευδοδιασκαλίας πού περιελάμβανον εἰς τό σύστημά των μεταξύ ἄλλων τήν Ἀστρολογίαν, τήν χειρομαντείαν, τήν οἰωνοσκοπείαν, τήν γεωμαντείαν, τόν ἀλχημισμόν, τήν «Λευκήν» καί «Μαύρην» Μαγείαν τήν χαρτομαντείαν ἢ Ταρό (ἀπό ὅπου προήλθεν καί ἡ σύγχρονος χαρτοπαίξια) τήν ἀριθμομαντείαν ἢ ἀριθμοσοφίαν, τήν καφεμαντεία, τήν ὄνειρομαντείαν, καί εἰς τό τέλος τήν καθαρὴν πλέον λατρείαν τοῦ Διαβόλου.

Θά ὁμιλήσω εἰδικότερα διὰ τήν ἀστρολογίαν, ἐφ' ὅσον αὕτη φαίνεται νά ἔχει ἰδιαίτεραν ἀπήχησιν εἰς τόν κόσμον· ἡ σύγχρονος λοιπόν ἀστρολογία, ἔχει τὰς ρίζας της εἰς τήν ἀρχαίαν λατρείαν τῶν ἀστέρων ὑπό τῶν Χαλδαίων κυρίως, καί ἐσυστηματοποιήθη ὡς ψευδοεπιστήμη ὑπό τῶν καμπαλιστῶν ἀποκρυφιστῶν τοῦ μεσαίωνος καί ἀπό τῆς ἐποχῆς τοῦ μεγάλου ἐκκλησιαστικοῦ σχίσματος δύσεως - ἀνατολῆς γνώρισεν μεγάλην ἀνάπτυξιν καί διεδόθη εὐρέως κυρίως ὅμως εἰς τήν ταλανιζομένην ὑπό τῶν αἰρέσεων καί δεισιδαιμονιῶν εὐρωπαϊκῇ δύσιν.

Ὁ Σατανᾶς μεταξύ τῶν διαφόρων τεχνασμάτων του προκειμένου νά ὁδηγεῖ τοὺς ἀνθρώπους εἰς τήν ἀπώλειαν ἐκμεταλλεύεται τήν ἀγωνίαν καί τήν ἀνασφάλειαν τοῦ ἀνθρώπου σχετικῶς μέ τό μέλλον τῆς ζωῆς του καί χρησιμοποιεῖ ὡς δίχτυον τήν δῆθεν πρόγνωσιν τῶν μελλόντων νά συμβοῦν. Διὰ τόν σκοπόν τοῦτον λοιπόν χρησιμοποιεῖ διαφόρους καί ποικίλους τρόπους ἐκ τῶν ὁποίων οἱ πλέον προσφιλεῖς εἶναι τά ὄνειρα καί ἡ ἀστρολογία· θά πρέπει ὅμως νά τονίσωμεν ὅτι ὁ σατανᾶς εἰς καμμίαν περίπτωσιν δέν μπορεῖ νά γνωρίζει τό μέλλον· χάρις εἰς τήν δυνατότητα πού ἔχει ὡς αὐλὸν ὃν κινεῖται ταχύτερον εἰς τήν ὕλην, (**) παρακολουθεῖ ἀοράτως τήν ἀνθρώπινον συμπεριφορὰν (***) καί διακινδυνεύει τήν πρόβλεψιν, ὑπολογίζει τό ἀποτέλεσμα τῶν ἰδικῶν του ἐνεργειῶν. (****)

Ἡ ἀστρολογία λοιπόν εἶναι μία καθαρῶς δαιμονική ψευδοεπιστήμη καί χάρις εἰς τὰς μεθοδεῖας καί ἐνεργείας τοῦ Σατανᾶ φαίνεται συχνά ὡς ἀληθής· μία ὅμως ἀπλή ματιά ἀρκεῖ διὰ νά ἀποκαλυφθεῖ ὅλον τό ψεῦδος καί ἡ ἀπάτη αὐτῆς: ἐάν π.χ. περιτρέξωμεν εἰς τὰ διάφορα ἐντυπα πού περιέχουν «προβλέψεις» διὰ τὰ ζῶδια καί συγκρίνωμεν τὰς προβλέψεις πού ἀφοροῦν κάποιο συγκεκριμένον ζῶδιον θά διαπιστώσωμεν τεραστίας διαφορὰς μεταξύ τῶν χρησμών πού δίδονται εἰς τό ἴδιον ζῶδιον!

Ἐπίσης τό γεγονός, ὅτι ἐνῶ ὑπάρχουν ἀναρίθμη-

τοι ἄλλοι ἀστέρες καί σχηματισμοί εἰς τόν οὐρανόν, ἐπιλέχθησαν σκοπίμως οἱ δώδεκα, προκειμένου νά προσαρμοσθοῦν εἰς τόν ἐτήσιον κύκλον τῶν 365 ἡμερῶν καί τῶν 12 μηνῶν, ἀποδεικνύει τήν ἀπάτην ἀλλά καί τήν ἀνοησίαν αὐτῆς τῆς ψευδοεπιστήμης· οἱ ὑπόλοιποι ἀναρίθμητοι αὐτοὶ ἀστέρες δέν ἐπηρεάζουν τόν ἀνθρώπινον βίον ὅπως οἱ δώδεκα καθὼς φλυαροῦν ματαιῶς οἱ ἀστρολόγοι μάντεις; δέν εἶναι ἐξάλλου ἀσχετον τό γεγονός ὅτι ὅλοι αὐτοὶ οἱ ἀστρολόγοι, μάντεις κ.λ.π. εἰς τήν Ἀγ. Γραφήν καί ἄλλοι ὀνομάζονται «ἐπαϊδοί», πού σημαίνει γόητες*, δηλ. πλάνοι, ἀπατεῶνες, καί εἰς τήν ἀρχαιότητα ἐδιώκοντο ποινικῶς καί ἐτιμωροῦντο αὐστηρῶς καί ὑπό αὐτῶν ἀκόμη τῶν εἰδωλολατρικῶν ἔθνων!

Καί εἶναι πραγματικῶς ἀξίον ἀπορίας πῶς εἶναι δυνατόν νά ὑπάρχουν ἀνθρωποι πού πιστεύουν μέ τοιαύτην εὐκολίαν αὐτὰς τὰς ἀνοησίας, (****) ἐνῶ εἰς τό ζήτημα τῆς μοναδικῆς καί ἀληθοῦς πίστεως πού ὁ ἴδιος ὁ Θεός μέ τήν ἀπειρον ἀγάπην καί συγκατάβασίν του, παρέδωκεν εἰς ἡμᾶς, δεικνύουν ἀκαμπτὸν δυσπιστίαν καί καχυποψίαν!

Συνέχεια στό ἐπόμενο

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

1. ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟ ΔΙΔΑΓΜΑ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ	
Ὑπό τοῦ Σεβ. Δωδ/σου κ. ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΥ	σελ. 1
2. ΤΟ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΜΗΝΥΜΑ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ	
Ὑπό τοῦ Ἱερομ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ ΚΑΡΑΪΣΚΟΥ	σελ. 3
3. ΑΝΤΙΑΙΡΕΤΙΚΑ	σελ. 5
4. ΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ	
Ὑπό τοῦ Ἀρχιμ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ ΒΑΡΚΑ	σελ. 6
5. ΤΟ ΑΝΤΙΔΩΡΟΝ	
Ὑπό τοῦ Ἐκπ/κοῦ κ. Χ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗ	σελ. 7
6. ΑΙΤΗΜΑ ΖΩΗΣ	
Ὑπό τοῦ κ. Χ. ΛΑΜΠΡΟΥ	σελ. 8
7. Ο ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΤΩΝ ΠΑΡΕΚΚΛΙΣΕΩΝ	
Ὑπό τοῦ Σεβ. Δωδ/σου κ. ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΥ	σελ. 9
8. ΠΑΝΗΓΥΡΕΙΣ ΙΟΥΛΙΟΥ	σελ. 10
9. ΠΑΝΗΓΥΡΕΙΣ ΙΟΥΝΙΟΥ	σελ. 11
10. ΣΧΟΛΙΑ	σελ. 13
11. ΣΑΤΑΝΙΣΜΟΣ	
Ὑπό τοῦ Καθηγ. Ἀρχιμ. ΜΑΚΑΡΙΟΥ ΚΑΒΑΚΙΔΗ	σελ. 14